

Domosdoshmëria e
hixhabit
në dritën e argumenteve
hyjnore dhe logjike

Altin Torba

Domosdoshmëria e hixhabit në dritën e argumenteve hyjnore dhe logjike

**Hixhabi është ligj hyjnor në Islam,
Hebraizëm dhe Krishterizëm**

Dedikim

Ky libër i dedikohet çdo motre të dëlirë muslimane në këtë botë...

Krijuesi i Lartmadhëruar bollëk në besim ju dhashtë...

Qofshi faqebardha dhe të lumtura në këtë dhe tjetrën jetë...

Allahu i Madhëruar ju begatofte me Xhenetin Firdeus...

Titulli i librit:

Domosdoshmëria e hixhabit
në dritën e argumenteve hyjnore
dhe logjike
(Hixhabi është ligj hyjnor në Islam,
Hebraizëm dhe Krishterizëm)

ضرورة الحجاب في ضوء الأدلة الإلهية والعقلية
(الحجاب شريعة الله في الإسلام واليهودية والنصرانية)

Përpiloi:

Altin Torba

©Çdo ribotim i plotë ose i pjesshëm i këtij libri është i lejuar vetëm për qëllime jofitimprurëse.

Publikimi i parë: Mars 2016

Ju ftojme ta shpërndani këtë publikim, që të përhapet dobia e tij dhe së bashku të marrim shpërblimin e publikuesit të fjalës së mirë.

Dr. Katerin Bulok, e sqaron qartë ndryshimin thelbësor mes gjykimit mbi hixhabin (mbulesën fetare të femrës) të nxitur nga lavazhi mediatik perëndimor i trurit dhe atij të bazuar në përjetimin e vlerës hyjnore humane të veshjes së hixhazit, thotë:

“Në vitin 1991 pashë një kronikë lajmesh televizive ku shfaqeshin gratë turke që i ktheheshin hixhazit. U shokova dhe ndjeva keqardhje për to. Thashë me vete: ‘Të gjorat ato, u është bërë lavazh (shpëlarje) truri nga kultura e tyre e mëparshme.’ Isha e bindur – si shumë evropian – se Islami i persekuton gratë dhe se hixhabi është simboli i persekutimit të tyre. E pra imagjinojeni befasinë që më ndodhi pas katër vitesh, teksa e shihja veten para pasqyrës së një qendre tregtare, veshur me një veshje që përfaqësonte tërësisht veshjen e atyre ‘grave të persekutuara’. Nisja ime në këtë udhëtim shpirtëror ka qenë në periudhën e magistraturës, që pas katër vitesh rezultoi me pranimin e Islamit. Udhëtimi im mbarti në palat e tij kalimin tim nga urrejtja e Islamit, në respektimin e tij, interesimin për të dhe pranimin e tij.” (Katherine Bullock, op. cit., p.xiii).

Parathënie

Muslimani dhe muslimanja janë të obliguar që të udhëhiqen nga urdhrat e Allahut të Madhëruar dhe të Dërguarit të Tij (Paqja qoftë mbi të!), sado të vështira dhe rënda qofshin për unin (egon), pa u vënë aspak në siklet dhe pa ndjerë aspak ndrojtje prej njerëzve. Besimtari i vërtetë me besim të sinqertë, e kryen me çiltërsi dhe pastërti urdhrin e Zotit të tij të Lartmadhëruar dhe i përmbush me krenari urdhërimet dhe ndalesat e Tij. Nuk është aspak e denjë për besimtarin dhe besimtaren që të frenohet a luhetet në çështjen e fesë së tij, por përkushtimi e do që dëgjimi dhe bindja të jenë të atypëratyshme, bazuar në fjalën e Allahut të Madhëruar:

“Nuk i takon asnjë besimtari apo besimtareje të vërtetë që, kur Allahu dhe i Dërguari i Tij vendosin për një çështje, ata të kenë të drejtë të zgjedhin në atë çështje të tyre. Kush e kundërshton Allahun dhe të Dërguarin e Tij, ai me siguri ka humbur.”¹

Ecejaku i përmendur në thënien e mësipërme kuranore, ka qenë udha e besimtarëve të vërtetë, të cilët Allahu i ka lavdëruar në thënien e Tij:

“Ndërsa përgjigjja e vetme e besimtarëve, kur thirren tek Allahu dhe i Dërguari i Tij, që ai të gjykojë midis tyre, është: ‘Dëgjojmë dhe bindemi’. Pikërisht këta janë të shpëtuarit. Ata që i binden Allahut dhe të Dërguarit të Tij, që kanë frikë nga Allahu e i përkushtohen Atij, do të jenë të fituarit e vërtetë.”²

Muslimani apo muslimanja që ka një zemër të gjallëruar me besim, është në gatishmëri numër një që të heq dorë nga çdo vepër, veprimi i të cilës e ekspozon para ndëshkimit të Zotit të Lartmadhëruar, sepse besimtari i vërtetë është i bindur se ndëshkimi i Tij është i rreptë dhe lëndues dhe se zjarri i Tij është përcëllues, siç ka thënë Allahu i Madhëruar: **“Në të vërtetë, ai [që bën mëkate madhore, në këtë rast ai që bie në përfoljen e tjetrit për të dëmtuar] do të hidhet në torturën shkatërruese. E kush mund të ta shpjegojë ty se çfarë është tortura shkatërruese? Ajo është zjarri i Allahut i ndezur fort, i cili depërton deri në zemrën e njeriut.”³**

Në krahun tjetër, për gruan që i bindet Zotit të saj në urdhrat madhorë që Ai ia ka urdhëruar – si ai i hixhabit që do të trajtohet në këtë libër – shpresohet Xheneti, fitorja me të dhe shpëtimi prej ndëshkimit në zjarrin e Xhehenemit; pasi ajo është në adhurim gjatë gjithë kohës që qëndron me hixhab në zbatim të urdhrat të Zotit të saj dhe duke shpresuar shpërblimin e Tij...

---

¹ - El-Ahzab: 36.

² - En-Nur: 51-52.

³ - El-Humeze: 4-7.

Shpotitë, lëndimet, fyerjet dhe presionet që i vijnë personit për shkak të përkushtimit të tij të saktë fetar, janë gjëra të pritshme dhe evitimi i tyre është në kundërshtim me rregullin; pra fyerjet me të cilat ballafaqohet besimtarja me hixhab (veshjen fetare të gruas) janë normale dhe duhen pranuar si realitet i pashmangshëm, duke u llogaritur dhe pritur shpërblim nga Allahu i Madhëruar për këto ballafaqime. Ky është detyrimi i besimit dhe çmimi i Xhenetit. Nëse sa herë të prekeshim nga fyerjet do të zmbropseshim nga përkushtimi ynë fetar, shumë shpejt do t'i braktisnim simbolet parimore manifestuese të fesë sonë dhe pikërisht kjo është ajo ku duan armiqtë tanë të përfundojmë, me qëllim që të zhduken dhe shuhen nga sytë e njerëzve shenjat përvijuese të së vërtetës. Zhveshja nga simbolet manifestuese të fesë islame, vjen me pasoja vërtet kritike, prandaj duhet bërë shumë kujdes në këtë pikë, pasi së këtejmi përfundohet në rrokullimën (honin) e shejtanit...

Është vërtet për t'u çuditur me një grua muslimane me virtyte të lavdërueshme, që falet dhe agjëron në rregull, që nuk hap sytë pas burrave të botës, që shmang përgojimet dhe llafet dëmtuese poshtë e përpjetë dhe pas gjithë kësaj nuk arrin të angazhohet me veshjen e hixhabit; sepse në fakt angazhimi i çiltër me veprat e mira të lartpërmendura është tregues i madh i dashurisë që ka kjo grua për të mirën dhe i distancimit të saj prej të keqes. Po kështu, të mos harrojmë se namazi ndalon nga paturpësia, mëkati dhe të ndaluarat, se e mira tërheq (sjell) të mirën dhe se atë që i frikësohet Allahut të Madhëruar nga thellësia e unit të vet, Ai ka për ta mbarësuar dhe ndihmuar të disiplinohet egon e vet.

Me sa duket, një grua e tillë muslimane bart brenda vetes shumë mirësi dhe është pranë rrugës së drejtë të përkushtimit tërësor, por për të arritur tek ky i fundit ajo duhet t'i jap kujdes maksimal çështjes së hixhabit, të urdhëruar nga Zoti i saj i Lartmadhëruar, si dhe duhet të largohet nga dilemat dhe mëdyshjet, t'i mposhtë presionet që i vijnë nga njerëzit jofetar e të mos iu dorëzohet shpotive të tyre, të braktis përngjasimin me mëkatat që pispilloren në emër të modës dhe modeleve, t'i bëjë rezistencë epshit të egos që e thërret të ekspozojë dhe të mburret aty ku s'duhet me hijeshitë e saj femërore, t'i përmbahet udhëzimeve fortifikuese dhe imunizuese hyjnore, të mos bjerë në cekëtirën e shndërrimit në mall kënaqjeje të njerëzve të paudhë që venë e vinë, të refuzojë të bëhet arsye belaje a ngatërrese për robërit e Zotit dhe të durojë lëndimet a talljet që mund t'i bëhen, duke sjellë ndërmend shpërblimin madhështor që ka përgatitur Allahu i Lartmadhëruar për personin që kapet fort për fesë islame në kohë të vështira, gjë në lidhje me të cilën transmetohet se Muhamedi (Paqja qoftë mbi të!) u ka thënë shokëve të tij: *"Faktikisht pas jush vjen një kohë sabri (durimi), ku i kapuri (për Islamit) do të ketë shpërblimin e pesëdhjetë dëshmorëve."* Umeri (Allahu qoftë i kënaqur me të!) tha: 'O i Dërguar i Allahut, prej nesh apo prej tyre?' [I Dërguari i Allahut (Paqja qoftë mbi të!)] Tha: *'Prej jush.'*⁴; pra bëhet fjalë për kohën e

---

⁴ - El-Muaxhemu El-Kebir, Et-Tabarani 10394, Albani ka thënë se hadithi është sahih/i vërtetë.

sprovave (që sipas të gjitha gjasave po e jetojmë sot), në të cilën muslimanët ballafaqohen nga të katër anët dhe në çdo kohë me dyndjen e të paudhëve të devijuar, të cilët joshin, manipulojnë dhe bëjnë propagandë për braktisjen tërësore a të pjesërishtme të parimeve dhe riteve hyjnore; dhe ky është shpërblimi madhështor për personin që kapet fuqishëm për Islamit në këtë kohë, person i cili pa dyshim posedon një durim të çeliktë, njëri skaj i të cilit është i lidhur fort me shpërblimin hyjnor madhështor të premtuar dhe tjetri me zemrën e fuqishme besimtare, durim ky që e imunizon pronarin e tij nga hedhja e syve e për më tepër lakmesa e haramëve (ndalesave hyjnore), e furnizon parreshtur me bindje ndaj Allahut dhe vetëpërmbajtje nga mëkatimi dhe e nxjerr triumfues mbi gjithë këtë bela...

Le të shërbejë si etalon për besimtares muslimane që ende nuk është angazhuar me obligimin hyjnor të veshjes së hixhabit (mbulesës fetare të femrës), prononcimi në vijim i Yvonne Ridley, gazetares së shquar angleze, që ka pranuar Islamin, e cila thotë:

“Nderimi në Islam arrihet përmes devotshmërisë (pëkushtimit fetar), jo bukurisë, pasurisë, fuqisë, pozitës apo gjinisë. Pa më thuaj tani, më çliruese është që gjykimi mbi ty (si femër) të bëhet bazuar në gjatësinë e fundit tënd dhe madhësinë e gjoksit tënd të zmadhuar kozmetikisht; apo që gjykimi mbi ty të bëhet bazuar në personalitetin, mendjen dhe inteligjencën tënde?! Ajo që revistat e lustruara na thonë ne si gra është, se nëse ne s’jemi të gjata, elegante dhe të bukura, nuk do të na dashurojë dhe honeps kush.”⁵

---

⁵ - <http://yvonneidley.org/analysis-and-opinion/how-i-came-to-love-the-veil>.

Bindja nëse një gjë është domosdoshmëri ose jo, duhet të jetë brenda kufijve apo kornizave të sheriatit (ligjit hyjnor islam) dhe logjikës së shëndoshë, e cila nuk ka ndodhur kurrë që të përplasë me sheriatin (ligjin hyjnor) islam...

Nuk ka kurrfarë dyshimi mbi faktin se hixhabi (mbulesa fetare e gruas) është brenda kornizave të ligjit hyjnor dhe atyre të logjikës së shëndoshë...

Pikërisht për të vërtetuar domosdoshmërinë e hixhabit (mbulesës fetare të gruas) përmes realiteteve dhe fakteve normative hyjnore dhe atyre logjike, si dhe për të argumentuar faktin se hixhabi përbën një normativë juridike hyjnore jo vetëm në Islam, por edhe në Hebraizëm, Krishterizëm dhe qytetërimet e kahershme, vjen edhe përpilimi i këtij libri, që shpresojmë të plotësojë sadopak zbrazëtinë në literaturat fetare shqipe të këtij subjekti...

Substanca e librit

Realiteti i parë: Hixhabi në qytetërimet e hershme dhe ligjet hyjnore

Domosdoshmëria e hixhabit në qytetërimet e hershme

Zhveshja e femrës, risi e rendit të dekadave të fundit

Domosdoshmëria e hixhabit në Hebraizëm, Krishterizëm dhe Islam

Profeti model në sjelljen me botën femërore

Realiteti i dytë: Domosdoshmëria e hixhabit në logjikën e shëndoshë

Domosdoshmëria e hixhabit në natyrën fiziologjike humane

Islami e njeh prirjen fiziologjike mes dy gjinive humane

Epshi njerëzor është asnjans dhe moskontrollimi i tij sjell rrënimin

Domosdoshmëria e hixhabit në mirëqenien sociale

Zhveshja shpie në zberthim të familjes, anarki dhe shtazëri

Hixhabi konsolidon etikën e lartë dhe modestinë

Mirazhi i mirëqenies femërore në botën që injoron hixhabin

Domosdoshmëria e hixhabit në logjikën e shëndoshë

Zhveshja nga hixhabi përbën zhvlerësim dhe veshja e tij fisnikëri

Spekulimet me hixhabin janë joparimore dhe për interesa të ngushta

Realiteti i tretë: Aspekte të spikatura juridike islame mbi hixhabin

Dispozita të hixhabit

Kapërcimi i barrierës së mosveshjes së hixhabit nga turpi

Dy pyetje të shpeshta në kontekstin e hixhabit

Pasqyra e lëndës

Realiteti i parë: Hixhabi në qytetërimet e hershme dhe ligjet hyjnore.....	f. 13.
Së pari: Domosdoshmëria e hixhabit është brenda kornizave të qytetërimeve të hershme.....	f. 13.
Hixhabi në qytetërimet e hershme.....	f. 13.
Hixhabi është karakteristikë e mësimëve hyjnore të të gjitha kohërave.....	f. 14.
Zbulimi i hireve të trupit të femrës, është risi e rendit shoqëror të dekadave të fundit.....	f. 14.
Së dyti: Domosdoshmëria e hixhabit është brenda kornizave ligjore hyjnore të Hebraizmit dhe Krishterizmit	f. 15.
Fakti i parë: Hixhabi në shoqërinë hebraike.....	f. 15.
Dekretimi i hixhabit në Hebraizëm.....	f. 15.
Konsensusi i teologëve hebrenj mbi hixhabin.....	f. 16.
Hixhabi bashkëkohor tek besimtarët e përkushtuara hebreje.....	f. 18.
Fakti i dytë: Hixhabi në shoqërinë e krishterë.....	f. 19.
Dekretimi i hixhabit në Krishterizëm.....	f. 19.
Konsensusi i teologëve të krishterë mbi hixhabin.....	f. 20.
Etërit më të mëdhenjt të Krishterizmit obligojnë mbulesën fetare të femrës.....	f. 20.
Hixhabi bashkëkohor tek besimtarët e përkushtuara të krishtera.....	f. 21.
Argument.....	f. 22.
Hixhabi vijohet, përvijohet dhe përmbushet nga Islami.....	f. 24.
Së treti: Domosdoshmëria e hixhabit është brenda kornizave ligjore hyjnore islame.....	f. 25.
Fakti i parë: Dispozita e hixhabit në Islam.....	f. 25.
Obligimi i hixhabit mbështetur në argumentet kuranore.....	f. 25.
Obligimi i hixhabit mbështetur në argumentet profetike.....	f. 27.

- Obligimi i hixhabit mbështetur në konsensusin e mbarë juristëve muslimanë.....f. 28.
- Fakti i dytë: Domosdoshmëria e hixhabit pasqyruar në urtësitë hyjnore islame të obligimit të tij.....f. 29.
- Së katërti: Profeti model në sjelljen me botën femërore, mbi të cilin u zbrit obligimi i hixhabit.....f. 32.
- Fakti i parë: Modeli profetik, legjitimon botën e vetme ku një grua mund të jetojë e çlirët/çliruar.....f. 32.
- Fakti i dytë: Kriteri profetik “mirësia e individit varet nga mirësjellja e tij me bashkëshorten” .....f. 33.
- Fakti i tretë: Kriteri profetik “gratë meritojnë barazi dhe kurrsesi antipati” .....f. 34.
- Fakti i katërt: Dimensioni profetik i shpalosur në qëndrimet e tij me botën femërore.....f. 35.
- Qëndrimi mëshirues dhe i butë profetik me bashkëshorten.....f. 35.
- Qëndrimi mëshirues dhe i butë profetik ndaj vejshave.....f. 36.
- Qëndrimi mëshirues dhe i butë profetik ndaj skllaveve.....f. 36.
- Realiteti i dytë: Domosdoshmëria e hixhabit në logjikën e shëndoshë.....f. 38.**
- Së pari: Domosdoshmëria e hixhabit është brenda kornizave të natyrës fiziologjike humane.....f. 38.
- Fakti i parë: Islami e njih prirjen fiziologjike mes dy gjinive të kundërta humane.....f. 38.
- Fakti i dytë: Epshi njerëzor është asnjans dhe si i tillë ai duhet kanalizuar.....f. 39.
- Fakti i tretë: Një epsh i pakontrolluar do të thotë lumturi e rrënuar.....f. 40.
- Fakti i katërt: Bota sensuale/seksuale dhe roli i saj i patjetërsueshëm ndër dy gjinitë e kundërta humane.....f. 41.
- Së dyti: Domosdoshmëria e hixhabit është brenda kornizave të mirëqenies sociale.....f. 42.
- Fakti i parë: Zbërthimi i hixhabit përbën zbërthim të familjes dhe mirëqenies sociale.....f. 42.

Fakti i dytë: Zhveshja shpie në anarkizëm, shtazarizëm, zvetënim dhe kurrsesi qytetërim.....	f. 43.
Fakti i tretë: Hixhabi konsolidon etikën e lartë dhe modestinë.....	f. 44.
Fakti i katërt: Zhveshja graduale e femrës, është antonim i mirëqenies sociale të saj dhe shoqërisë ku ajo jeton.....	f. 45.
Shifrat flasin: “Mirëqenia femërore në botën që injoron hixhabin, mbetet një mirazh”	f. 46.
Së treti: Domosdoshmëria e hixhabit është brenda kornizave të logjikës së shëndoshë.....	f. 47.
Fakti i parë: Zhveshja nga hixhabi është zhvlerësim.....	f. 47.
Fakti i dytë: Spekulumet me hixhabin bëhen për interesa të ngushta nga njerëz joparimor.....	f. 47.
Fakti i tretë: Hixhabi është traditë e grave të fisme dhe mbron privatësinë e gruas.....	f. 48.
Realiteti i tretë: Aspekte të spikatura juridike islame mbi hixhabin.....	f. 50.
Së pari: Norma të hixhabit (Përkufizimi dhe dispozita e hixhabit).....	f. 50.
Para kujt vishet hixhabi dhe para kujt jo.....	f. 51.
Mosveshja e hixhabit përbën një prej mëkateve madhore.....	f. 53.
Dispozita e kryerjes së mëkateve madhore.....	f. 53.
Mëkatet e mëdha dhe mëkatet e vogla.....	f. 54.
Shlyerja e mëkateve të mëdha dhe të vogla.....	f. 55.
Së dyti: Thyerja e barrierave të veshjes së hixhabit.....	f. 56.
Çfarë nuk bëhet plotësisht, duhet të bëhet përafërsisht.....	f. 56.
Strategjia e kapërcimit të barrierës së mosveshjes së hixhabit nga turpi prej opinionit.....	f. 56.
Së treti: Dy pyetje të shpeshta në kontekstin e hixhabit.....	f. 58.
Qëndrimi i bashkëshortit musliman ndaj bashkëshortes që s’e vesh hixhabin.....	f. 58.
Vlefshmëria e namazit të mosveshëses së hixhabit.....	f. 58.
Referencat.....	f. 59.
Prezantim i shkurtër me autorin.....	f. 61.

Realiteti i parë: Hixhabi në qytetërimet e hershme dhe ligjet hyjnore

Domosdoshmëria e hixhabit është brenda kornizave të qytetërimeve të hershme dhe për më tepër brenda kornizave ligjore hyjnore të Hebraizmit, Krishterizmit dhe Islamit.

Së pari: Domosdoshmëria e hixhabit është brenda kornizave të qytetërimeve të hershme

Domosdoshmëria e hixhabit (mbulesës së femrës) është brenda kornizave të qytetërimeve të hershme, në të cilat ai nuk ka qenë aspak dukuri e re.

Më konkretisht kjo mbështetet në realitetet në vijim:

Hixhabi në qytetërimet e hershme

Në fakt shamia e kokës së gruas, nuk është risi apo dukuri e re që e ka zanafillën prej Kuranit dhe Muhamedit (Paqja qoftë mbi të!), por ajo është një çështje parimore, të cilën e kanë mbështetur edhe qytetërimet që nuk kanë jetuar mbi bazat e parimeve qiellore.

Në Perandorinë Romake gruaja e lirë, e fisme dhe elitare vishej e mbuluar dhe vetëm skllavja nuk mbulohej, sepse në fakt nuk e kishte të mundur të mbulohej. Argumenti i grave të respektuara (të fisme) ishte pikërisht mbulimi i kokës, i cili bëhej ose me ferexhe ose me shami koke. Kjo formë u diktonte burrave në publik se atyre nuk u lejohej t'u qaseshin këtyre grave dhe se çdo ngacmim i tyre kushtonte vëretet rëndë.”⁶

Madje në shoqërinë romake të disa shekujve para shfaqjes së Krishterimit, ligjet në fuqi ia kishin ndaluar gruas të dilte në rrugë e zbukuruar dhe prej këtyre ligjeve ishte edhe ligji i famshëm “Lex Oppia”, që ia ndalonte gruas ta tepronte në çështjen e zbukurimit edhe brenda në shtëpi.

Po kështu në traditën greke të së njëjtës kohe, femra e lirë fisnike qëndronte brenda ambienteve të shtëpisë dhe veshja e saj më e shquar që njihej me emrin “peplum” ishte e tillë që gruaja e hidhte përsipër kokës së saj dhe varej poshtë duke mbuluar tërë trupin, aq sa prej trupit të saj nuk mund të shquhej asgjë. Po

---

⁶ - A. Rousselle, ‘Body Politics in Ancient Rome,’ in G. Duby and M. Perrot, eds. A History of Women in the West, I: From ancient Goddesses to Christian Saints, Cambridge, Mass.: Harvard, 1992, p.315, D. B. Martin, The Corinthian Body, New Haven: Yale University Press, 1995, 229-249 (Quoted by, Anthony C. Thiselton, The First Epistle to the Corinthians: a commentary on the Greek Text, Michigan: Wm. B. Eerdmans Publishing, 2000, 801.

kështu greket e kishin zakon që në vendet publike bashkë me trupin të mbulonin edhe fytyrën dhe të mos dukej prej trupit të gruas përveçse një sy i vetëm.⁷

Veshja mbuluese e femrës ishte evidente edhe për popujt e tjerë të kohës si: babilonasit, persët, indianët e azisë, asirianët etj. Veshja e femrës arabe me fereuxe (rrobë mbuluese të trupit dhe kokës) ishte gjithashtu spikatëse në kohët paraislamike.⁸

Hixhabi është karakteristikë e mësimëve hyjnore të të gjitha kohërave

Në fakt shamia e kokës së femrës, nuk është risi (dukuri e re) që e ka zanafillën prej Kuranit dhe Muhamedit (Paqja qoftë mbi të!), por ajo është një çështje parimore, të cilën e kanë theksuar edhe librat hyjnorë të mëparshëm... Librat fetarë para Kuranit e kanë përmendur dendur hixhabin (mbulesën fetare të gruas)...

Një detaj tejet i rëndësishëm është edhe fakti se hixhabi islam erdhi jo si vijimësi e mbulesës së gruas arabe të asaj kohe, por si vijimësi e mbulesës së dëlirë të femrave besimtare të të gjitha kohërave. Ndryshe nga hixhabi shariatik (ligjor fetar), hixhabi i femrave të lira dhe të fisme arabe të kohës së zbritjes së obligimit hyjnor të hixhabet (mbulesës/rrobës fetare të gruas), ishte i tillë që në përgjithësi ato i zbulonin qafat e tyre dhe nxirrnin në pah stolitë e vendosura në to...

Zbulimi i hireve të trupit të femrës, është risi e rendit shoqëror të dekadave të fundit

Nëse do të kthesh pas shiritin e fotove dhe filmimeve reale, dokumentare apo artistike që u referohen vetëm pak dekadave më parë – madje edhe shumë më parë – do të bëhesh dëshmitar i faktit se jo vetëm veshja e femrës fisnike shqiptare, por edhe asaj perëndimore dhe më gjerë, ka qenë kaftani (mbulesa tërësore e trupit dhe e flokëve), që në fakt është sot e kësaj dite veshje evidente e monarkeve bashkëkohore...

Do të ishte pikërisht “dara” komunisto-kapitaliste, ajo që do ta shkulte femrën nga fortifikata e dinjitetit, fillimisht përmes zhveshjes trupore dhe më pas për inerci edhe asaj morale; aq sa do të vinte dita kur media e shfrenuar, shndërrimin e femrës në makineri seksi dhe pune, do ta servirte si çlirim të saj, ndërsa veshjen mbuluese trupore fortifikuese të moraleve femërore, do ta stiste si robërim të saj...

---

⁷ - Charles Hodge, Commentary on the First Epistle to the Corinthians, Michigan: Wm. B. Eerdmans Publishing, 1994, p.209.

⁸ - Shih: Alvin J. Schmidt, Veiled and Silenced, How Culture Shaped Sexist Theology, Georgia: Mercer University Press, 1990., p. 112 dhe Sami Amiri, El-Hixhabu Sheriatullahi fil Islam, uel Jehudije uen Nasranije, f. 67.

Së dyti: Domosdoshmëria e hixhabit është brenda kornizave ligjore hyjnore të Hebraizmit, Krishterizmit dhe Islamit

Domosdoshmëria e hixhabit (veshjes fetare të gruas) është gjithashtu brenda kornizave të ligjeve hyjnore të mëparshme; më konkretisht në lidhje me përmendjen e fuqishme të hixhabit (mbulesës fetare të gruas) në shoqëritë që kanë ndjekur librat e shenjtë, ajo që mund të thuhet është sa vijon:

Fakti i parë: Hixhabi në shoqërinë hebraike

Dekretimi i hixhabit në Hebraizëm

Hixhabi (mbulesa/rroba fetare e gruas, ku përfshihet edhe mbulesa e kokës) ka qenë traditë e hershme parimore e besimit hebre që nga koha e Ibrahimit (Paqja qoftë mbi të!) dhe vijoi të jetë gjatë gjithë historisë së profetëve të tyre. Kjo mbulesë mbeti një prej bazave dhe obligimeve fetare hebraike edhe pas shfaqjes së Krishterizmit, madje gratë e besimit hebre janë angazhuar me hixhabin (mbulesën fetare të gruas) edhe në Evropë deri në shekullin XIX. Vetëm pas kësaj kohe ato e zëvendësuan mbulimin e flokëve me paruke dhe disa sekte hebreje e përdorin këtë formë edhe sot e kësaj dite. Gratë hebreje jo vetëm që i mbulonin flokët e tyre, por ato kur dilnin jashtë (në publik) e mbulonin krejt trupin e tyre në një mënyrë të garantuar. Me siguri që në publik ato ishin të mbuluara ashtu sikundër edhe në tempull ishin të mbuluara dhe jo zbuluara.”⁹

Më konkretisht në mëse një rast në Dhjatën e Vjetër vjen përmendja e mbulesës (vellos) fetare të gruas, si në fragmentet në vijim:

Në librin e Zanafillës vijnë këto fragmente:

“24:16 Vajza ishte shumë e bukur, e virgjër dhe asnjë burrë nuk e kishte njohur kurrë. Ajo zbriti në burim, mbushi shtambën e saj dhe u ngjit përsëri lart.”

“24:64 Edhe Rebeka ngriti sytë dhe pa Isakun; atëherë zbriti me të shpejtë nga deveja, 24:65 dhe i tha shërbëtorit: "Kush është ai njeri që vjen nga fusha drejt nesh?". Shërbëtori u përgjegj: "Është zotëria im". Atëherë ajo mori vellon dhe u mbulua.”

“38:14 Atëherë ajo (Tamara) hoqi rrobat e saj të vejërisë, u mbulua me një velo dhe u mbështoll e tëra...”

---

⁹ - John Duncan Martin Derrett, *Studies in the New Testament: Glimpses of the Legal and Social Presuppositions of the Authors*, Leiden: Brill, 1977, p.171.

Në librin Isaja, vjen:

“3:16 Zoti thotë akoma: "Me qenë se vajzat e Sionit janë fodulle dhe ecin qafëpërpjetë dhe me vështrime provokuese, duke ecur me hapa të vogla dhe duke bërë të tringëllojnë unazat që mbajnë te këmbët e tyre, 3:17 Zoti do të godasë me zgjebe majën e kokës së vajzave të Sionit dhe Zoti do të nxjerrë në shesh turpet e tyre". 3:18 Atë ditë Zoti do të heqë stolinë e unazave të kyçeve të këmbës, diejtë e vegjël dhe hënëzat, 3:19 vathët, byzylykët dhe velot...”

Dr. Bronner, në studimin e saj të historisë së hixhabit (mbulesës/rrobës fetare të gruas) në shoqëritë hebraike, thotë: “Ungjilli i pasqyron flokët (e gruas) si stoli që e hijeshon pamjen e jashtme të gruas. Ai e shpreh në formë poetike gravitetin e flokut të gruas, në Kantikun e Kantikëve të librit të shenjtë: ‘6:5 Largo nga unë sytë e tu, sepse më turbullojnë. Flokët e tu janë si një kope dhish, që kullosin mbi malin e Galaadit.’ Teksa Talmudi (enciklopedia e shenjtë hebraike), nuk e konsideron flokun e grave vetëm si të bukur, por edhe si sensual/seksual; ndaj del si obligim mbulimi i tij.”¹⁰

Dhjata e Vjetër përfshin një sërë shkrimesh të shenjta që tregojnë me fjalë të qarta se hixhabi (mbulesa fetare e gruas) ka qenë normë hyjnore obligative për gruan dhe këto tekste ishin të ditura për dijetarët rabinë (hebre), të cilët nga përgjithësia kontekstuale e këtyre shkrimeve dekretuan normën e obligimit të hixhabit (mbulesës fetare) të gruas hebreje. Normat ligjore hebraike i dhanë rëndësi të drejtpërdrejtë veshjes së gruas në përputhje me dispozitat ligjore të shkrimeve të shenjta hebraike, falë ndikimit të saj të sigurt në sjelljen e dëlirë... Mbarë shoqëritë tradicionale hebraike u angazhuan me ruajtjen e këtyre dispozitave... aq sa nëse gruaja hebreje zbulonte qoftë edhe një pëllëmbë nga trupi i saj, e tillë gjë konsiderohej veprim i shturur...¹¹

Konsensusi i teologëve hebrej mbi hixhabin

Në këndvështrimin e juristëve të teologjisë hebraike, hixhabi (mbulesa fetare e gruas) përbën një tipar karakteristik për gruan hebreje, një udhëzim moral të shquar dhe përparuar, që e dallon atë nga gratë e tjera, prandaj Vilna Gaon në interpretimin që i bën këtij konteksti në Gemara (seksioni i dytë i Talmudit ku vijnë interpretime të rabinëve) thotë: “Nuk është udhë e vajzave izraelite që të ecin kokëzbuluara në rrugë.”¹² Madje hixhabi (mbulesa fetare e gruas) është konsideruar ndër këta klerikë si diferencim mes gruas hebreje dhe asaj pagane,

---

¹⁰ - Dr. Leila Leah Bronner, «From veil to wig: Jewish women’s hair covering», From: Judaism: A Quarterly Journal of Jewish Life and Thought 22/9/1993.

¹¹ - Shih: Menachem M. Brayer, The Jewish Woman in Rabbinic Literature: A psychological Perspective, Hoboken, N.J: Ktav Publishing House, 1986, p.139.

¹² - M. Schiller, op. cit., pp. 85-86).

mbështetur në tekstin në vijim: “Vetëm paganet dalin kokëzbuluara.”¹³ Së këtejmi bëhet i qartë fakti, se në Hebraizëm, zbulimi i gruas është përtej limiteve të lejuara fetare dhe përbën një vepër të dënueshme dhe, për më tepër e tillë gjë konsiderohet prej praktikave të ulëta pagane...

Rabini i shquar hebre Mayer Schiller, ka sjellë konsensusin e klerit të juristëve hebre mbi dispozitën e obligimit të mbulimit të flokëve për gruan hebreje; më konkretisht ai thotë: “Duket qartë se nuk ka asnjë burim juridik (dekret ose jurist) të pranueshëm (të miratuar) që e lejon gruan e martuar hebreje që të zbulojë tërësisht flokët e saj në vendet publike.”¹⁴

Të njëjtën gjë thekson edhe rabini i shquar Getsler Ellinson, i cili më konkretisht thotë: “Të gjitha autoritetet (shkencore teologjike hebraike) kanë rënë dakord në formë të plotë se gruaja (hebreje) e martuar është e obliguar që të mos dalë nga shtëpia me flokë të zbuluara dhe mospajtim mendimesh ka vetëm në detajet e kësaj dispozite ndaluese... Në realitet shumica e autoriteteve (shkencore teologjike hebraike), në çështjen e daljes (së gruas) flokëzbuluar, janë të mendimit se e tillë gjë përbën shkelje të ligjit teuratik (të Toras/Dhjatës së Vjetër).”¹⁵

Për më tepër në Talmud (enciklopedinë e shenjtë hebraike) vjen qartë fakti se floku i femrës konsiderohet pjesë intime e femrës së rritur (që duhet mbuluar). Mbi këtë fakt kleriku i shquar hebre Jacob Meir thotë: “Teksti i shenjtë ‘Flokë i gruas është pjesë intime’ argumenton se shikimi tek floku i gruas përbën një akt normativ.”¹⁶

Rabini i shquar M. Schiller thotë: “Asnjë poskim (teolog hebre gjyqtar i çështjeve fetare bashkëkohore) nuk thotë, se ndryshimi i traditave mund të shpjerë në lejimin e gruas që të zbulojë flokët e saj.”¹⁷

Hezkieho (rabin i shquar fjalët e të cilit janë të regjistruara në Talmud) ka thënë: “Mallkimi qoftë mbi çdo burrë që lejon gruan e tij të zbulojë flokët e saj. Kjo (mbulesa e flokëve të gruas) është pjesë e dëlirjes së familjes.”¹⁸

“Gruaja hebreje kokëzbuluar në periudhën e Tannaitikëve (gubernatorëve klerikë hebre, fjalët e të cilëve u rregjistruan në Talmud) konsiderohej se

---

¹³ - Midrash, The Numbers, v. 9, p. 16.

¹⁴ - M. Schiller, op. cit., p. 104-105.

¹⁵ - G. Ellinson, Women and Mitzvot: The Modest Way, A Guide to the Rabbinic Sources, Jerusalem: Feldheim Publishers, 1992, p.121.

¹⁶ - Shih: R. Menahem b. Benjamin Recanati, Sefer Recanati (Pietrokov, 1894), sec.26 (Quoted by, Shmuel Herzfeld, Searching for Sources of the Zohar: A Woman's Headcovering) dhe Saul J. Berman, Kol Isha, New York: Ktav Publishing House, 1980, p.56.

¹⁷ - M. Schiller, op. cit., p. 97.

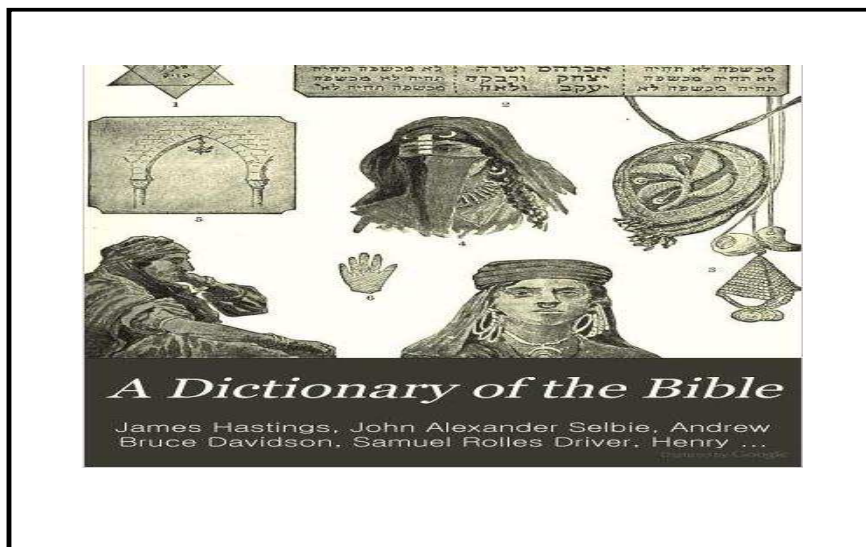
¹⁸ - Shmuel Herzfeld, op. cit. Zohar III, 125b.

përdhose rigorizitetin fetar të saj dhe nëse ajo dilte kokëzbuluar do të gjobitej me 400 zosem për këtë kundërvajtje ligjore.”¹⁹

Hixhabi bashkëkohor tek besimtarët e përkushtuara hebreje

Në kohët moderne, disa prej grave fetare të përkushtuara hebreje preferojnë mbulimin tërësor të flokëve të tyre me shami në vend të parukeve (si në Hungari), disa të tjera e mbulojnë kokën me shami dhe lënë në pjesën e përparme të kokës paruke të pjesshme që duket se janë artificiale (si në Ukrainë), ndërsa disa të tjera e mbulojnë kokën me paruke (si në Poloni, Lituani dhe Gjermani); teksa në Jemen me kaftan vishen të martuarat dhe beqaret.²⁰

Portrete të formës së mbulesës së femrave hebreje, ku vërehet mbulesa e kokës dhe fytyrës:

¹⁹ - Menachaem M. Brayer, op. cit., p.139.

²⁰ - M. Schiller, op. cit.,102-103 dhe The Oxford Dictionary of the Jewish Religion, p.180.

Fakti i dytë: Hixhabi në shoqërinë e krishterë

Dekretimi i hixhabit në krishterizëm

Krishterizmi gjithashtu predikon obligimin e hixhabit (mbulesës/rrobës fetare të gruas), përmes gojës së Jezusit/Isait (Paqja qoftë mbi të!), i cili sikurse tek Mateu (17/5), thotë se ai nuk erdhi për të ndryshuar ligjin e Moisiut/Musait (Paqja qoftë mbi të!), por erdhi për ta përmbushur atë.

Më konkretisht lidhur me këtë, në librin Korintasit I vjen: “11:5 Edhe çdo grua, që lutet ose profetizon kokëzbuluar, turpëron kryet e saj, sepse është njëlloj sikur të ishte e rruar. 11:6 Sepse në qoftë se gruaja nuk mbulohet, le t’ia presin flokët; por në qoftë se për gruan është turp të qethet a të rruhet, le të mbulojë kryet”; pra në këtë tekst ungjillor që i përket Palit, femra e krishterë duhet të mbulohet brenda në kishë dhe a priori (rrjedhimisht) ajo është më parësore që të mbulohet jashtë saj, ku sprovat janë më të mëdha. Po kështu, bazuar në tekstin e mësipërm ungjillor, femrës që nuk e mbulon kryet e saj, duhet t’i rruhen flokët.

Logjika në fjalë argumentohet fuqishëm në thënine e John Chrysostom (një prej shenjtorëve të shquar të kishës) ku ai në lidhje me mbulesën fetare të gruas jashtë kishës thotë: “Faktikisht Pali nuk i ka urdhëruar burrat ta zbulojnë vazhdimisht kokën e tyre, por vetëm gjatë faljes së tyre, porse ai e urdhëroi gruan që gjatë gjithë kohës të jetë e mbuluar... Përderisa rruajtja e flokëve të gruas është gjithëherë poshtëruese, së këtajmi vërtetohet se zbulim i flokëve nga ana e saj konsiderohet çështje që meriton t’i tërhiqet gjithmonë vërejtje (edhe në vendet publike jashtë kishës).”²¹

Po në këtë kontekst vijnë edhe fjalët e Dio Chrysostomit (filozof dhe historian bashkëkohës i Palit), në kronikat e të cilit theksohet: “Gratë në Tarsus (krahinë e Palit), e mbulonin veten e tyre kur ishin në rrugë dhe prej tyre nuk shihej asgjë.”²²

Në librin e njohur të enciklopedisë katolike, të titulluar “The Apostolic Constitutions”, i cili i përket shekullit IV dhe konsiderohet nga kisha ortodokse egjiptiane si burim i parë i ligjit hyjnor, vjen: “Kur të jesh në rrugë, mbuloje kokën tënde, sepse me këtë mbulim ti (si grua) ruhesh (mbrohesh) që mos të të shohin ata që bredhin rrugëve.”²³

Në librin “Trashëgimia apostolike”, vjen se hixhabi (mbulesa fetare) që i obligohet gruas ta veshë gjatë adhurimit, duhet që të jetë medoemos e trashë: “Jo

---

²¹ - The Homilies of St. John Chrysostom, Archbishop of Constantinople, Tr; members of the english church, Oxford: John Henry Parker, 1845, p. 356.

²² - Dio Chrysostom, Discourse 33.48 (Quoted by, Karen L. King, ed. Images of the Feminine in Gnosticism, Pennsylvania: Continuum International Publishing Group, 2000, p.277.

²³ - Alvin J. Schmidt, op. cit., 135.

thjesht një copë pëlhurë e hollë liri, sepse ky nuk është mbulim.”²⁴ Në lidhje me citatin e mësipërm, autori i librit “The Origins of Christianity”, thotë: “Obligimi i gruas këtu, që të vesh mbulesën (fetare), duket se është për çdo kohë; pra ai nuk është veçmas për meshën.”²⁵

Konsensusi i teologëve të krishterë mbi hixhabin

Obligimi i veshjes me hixhab (mbulesë fetare) të gruas së krishterë, është një dispozitë kishtare që gëzon konsensusin e etërve dhe shenjtorëve të kishës, gjë të cilën e theksojnë një sërë historianësh të shquar të Krishterizmit. Më konkretisht lidhur me këtë, kritikja Joyce E. Salisbury thotë: “Flokuri i gruas ishte simbol dhe tregues i tiparit të saj seksual dhe gjinor, gjë që i bëri etërit e kishës të thonë gjithmonë, se gratë e kanë obligim t’i mbulojnë kryet e tyre.”²⁶

Etërit më të mëdhenjt të krishterizmit e obligojnë mbulesën fetare të gruas

Tertuliani (i konsideruar si ati i kishës latine) në lidhje me mbulesën fetare të gruas thotë: “Gruaja e dëlirë është e obliguar që ta veshë në rrugë kaftanin (mbulesën fetare të gruas) ashtu si në kishë, pa dallim... Ashtu siç asaj i kërkohet ta veshë kaftanin për arsye të engjëjve, po kështu i kërkohet që ta vesh atë për arsye të burrave, që ata të mos sprovohen (provokohen) prej saj.”²⁷

Klementi i Aleksandrisë (prej teologëve më të shquar të krishterë të kohës së tij) në lidhje me mbulesën fetare të gruas thotë: “Gruaja duhet medoemos ta mbulojë krejtësisht trupin e saj kur nuk është në shtëpi, sepse ky model i veshjes është i respektuar dhe e mbron fizikun e saj nga shikimet përcëlluese të syrit... Po kështu, përmes mbulimit të fytyrës së saj, ajo nuk i thërret (fton) të tjerët që të bien në mëkat.”²⁸

Shën Augustini (shenjtori më i shquar i kishës perëndimore) në lidhje me mbulesën fetare të gruas thotë: “Gruaja e ka obligim ta mbulojë trupin e saj, përfshirë kokën...”²⁹

Në të njëjtën linjë vijë edhe etër dhe shenjtorë të tjerë të shquar të Krishterizmit, prej të cilëve Joan Gojarti (John Chrysostom, që e cituam më sipër),

---

²⁴ - Hippolytus, *On the Apostolic Tradition*, tr. Alistair Stewart-Sykes, New York: St Vladimir's Seminary Press, 2001, p. 104.

²⁵ - Charles Bigg, *The Origins of Christianity*, Oxford: Clarendon Press, 1909, p. 279.

²⁶ - Joyce E. Salisbury, *Church Fathers, Independent Virgins*, London: Verso, 1992, 105e.

²⁷ - *The Ante-Nicene Fathers*, 1885, 4/35.

²⁸ - Tertullian, ‘the Instructor,’ in *The Ante-Nicene Fathers*, Buffalo: Christian Literature Company, 1885, 2/290.

²⁹ - Alvin J. Schmidt, *Op. Cit.*, p. 134.

Abroseu (peshkop i famshëm i Milanos), Tomas Akuini (teolog shumë i shquar i mesjetës, shumë i ndikuar nga trashëgimia teologjike e shën Augustinit) etj.

Enciklopedia Elektronike Britanike e viti 2008, në lidhje me artikulin "Wimple/shami koke" përmend: "Gratë evropiane nga fundi i shekullit XII deri në filimin e shekullit XIV, visheshin në masë të gjerë me shami koke e cila e mbulonte kokën duke u mbështjellur rreth fytyrës, faqeve dhe mjekrës; të ndikuara në këtë [siç thotë kjo enciklopedi] nga muslimanet, pas kthimit të ushtarëve të kryqëzatave nga vendet muslimane"³⁰; sepse kjo formë veshjeje nuk binte në kundërshtim e për më tepër pajtohej tërësisht me urdhrat e trashëgimisë kishtare dhe ato në fuqi, prandaj edhe gjeti pëlqim ky model i importuar nga bota islame.

Hixhabi bashkëkohor tek besimtarët e përkushtuara të krishtera

Për të parë rëndësinë e mbulesës fetare të gruas në Krishterizëm, mjafton të shohim murgeshat, të cilat sot e kësaj dite jo vetëm mbulojnë flokët, por veshin një rrobë gati të ngjashme me atë të muslimaneve. Po të mos ishte mbulesa fetare e gruas diçka e rëndësishme në Krishterizëm, murgeshat nuk do të ishin të obliguara me këtë veshje brenda dhe jashtë kishës.

Në librin e Timoteu të Dhjatës së Re, vjen qartë fakti sesi Krishterizmi jo vetëm e urdhëron gruan të mbulohet me veshjen fetare të saj, por e ndalon atë që të ekspozohet para të huajve me çdo lloj stolie të jashtme:

"2:8 Në mënyrë të njëjtë dua që edhe gratë, të vishen hijshëm, me cipë dhe modesti dhe jo me gërsheta a me ar, a me margaritarë, a me rroba të shtrenjta, 2:9 po me vepra të mira, si u ka hije grave që i kushtohen perëndishmërisë."

Për më tepër, prej normave fetare të kishës katolike të sotshme, është obligimi i femrave që në kishë të hyjnë medoemos kokëmbuluara (me shami).³¹

Po kështu gratë e përkushtuara të disa sekteve të krishtere, si p.sh. ai Menonit dhe Amish, qëndrojnë me krye të mbuluar sot e kësaj dite, bazuar në mësimet e krerëve të kishës së tyre, me motivin se mbulimi i kokës është simbol i

---

³⁰ - Wimple." Encyclopædia Britannica. 2008. Encyclopædia Britannica Online Library Edition. 11 July 2008 <<http://library.eb.com/eb/article-9077146>>.

³¹ - Shih: Clara M. Henning, «Cannon Law and the Battle of the Sexes» in Rosemary R. Ruether, ed., Religion and Sexism: Images of Woman in the Jewish and Christian Traditions) New. f. 272. New York: Simon and Schuster 1974; Donald B. Kraybill, The riddle of the Amish Culture (Baltimore: Johns Hopkins f. 56, University Press 1989).

nënshtrimin ndaj burrit dhe Zotit, pra [referuar tek] i njëjti koment që jep Pali në Dhjatën e Re...³²

Në librin e mësimit fetar të kishës katolike, vjen: “Pastërtia/Dëlirja obligon modestinë... modestia mbron rrethin intim të personit. Kjo do të thotë refuzimin e zbulimit të asaj që duhet të mbetet e mbuluar. Modestia e inspiron personin që ta zgjedhë veshjen e tij. Modestia e ndjenjave është fakt i pranishëm, sikundër edhe modestia e trupit. Pastërtia/Dëlirja kristiane kërkon po kështu dëlirjen e mjedisit social.”³³

Argument

Gjithashtu, në po këtë kontekst duhet t’i kushtohet vëmendje edhe faktit, se portreti i Marias/Merjemes (Allahu qoftë i kënaqur me të!), nënës së Jezusit/Isait (Paqja qoftë mbi të!), në ikonat origjinale të krishtere, është pikturuar gjithmonë me mbulesë, gjë e cila mbështet bindshëm faktin se mbulesa fetare e gruas është një veçori themelore fetare në Krishterizëm...

Perëndimit të krishterë që mëkon sulmuesit e hixhabit (mbulesës fetare) të muslimanes, për çudi nuk i bën asnjë përshtypje fakti se ata vetë i kanë mbushur shtëpitë dhe faltoret e tyre me portretet e Marias, nënës së Jezusit, në versionet e ikonave origjinale prej të cilave ajo paraqitet e veshur me rrobën e femrës muslimane dhe mban të hedhur mbi vete kaftanin e saj që ia mbulon kokën dhe tërë trupin... E si pra kanë ata sy e faqe ta vënë në lojë hixhabin e muslimanes?! Nëse janë vërtet të drejtë e të paanshëm siç pretendojnë, le të tallen pra me nënën e zotit të tyre, e cila mban veshur po atë veshje që veshin muslimanet!!

³² - Shih: Donald B. Kraybill, *The riddle of the Amish Culture*, Maryland: JHU Press, 2001 , revised edition, pp.60-63.

³³ - *Catechism of the Catholic Church*, D.C.: USCCB Publishing, 2000, 2nd edition, p. 604, nr. 2521-2525.

Perëndimit të krishterë që mëkon sulmuesit e hixhabit (mbulesës fetare) të muslimanes, për çudi nuk i bën asnjë përshtypje gruaja e krishterë e mbuluar mishërisht dhe shpirtërisht nën veshjen kishtare. Murgesha e ka privuar veten e saj nga të mirat e kësobotshme me qëllim që në amshim ajo të bëhet nusja e Mesihut/Jezusit, sipas vetë vendimit të saj të shfaqur në formulën e murgeshës: “Martesa (shpirtërore) ka prikën, të cilën e paguan murgesha, nusja e vërtetë e Jezu Krishtit, falë shenjtërisë së statusit (pozitës) të saj”...³⁴

Vëreni standardin e dyjëzuar sesi gruaja e krishterë nuk konsiderohet kundërvajtëse dhe tradhtare e sensualizmit natyral të saj, por një grua që ka zgjedhur veshjen dhe jetesën që i ka korresponduar mendimit të saj; kurse muslimanet – teksa jeta e tyre e dëlirë sensuale është më e gjallë se e çdo femre tjetër, dekretuar me vulën e ligjit hyjnor islam – shigjetohen me ekstremizëm dhe manerizëm (ndrydhje)...

A mund të jetë gjykimi i mësipërm perëndimor rezultat i një mendimi të balancuar dhe të paanshëm, kur në vend që perëndimorëve t’u ngjallë neveri murgjëria mbuluese e mishit dhe ndëshkuese e shpirtit me kamxhikët e privimit, për çudi perëndimorët e quajnë të kobshëm mbulimin e mishit (hixhabin e muslimanes) që nuk pengon asnjë mirësi dhe nuk privon nga asnjë kënaqësi bazë (sensuale dhe më gjerë)?! A nuk kemi të drejtë ne muslimanët që t’u shtrojmë mbarë të krishterëve pyetjen e arsyeshme: “Cila është më e logjikshme, thënia e katolikëve dhe ortodoksëve se murgesha i mbulon flokët e saj dhe vesh kaftanin e gjerë me ngjyrë të errët, ngase ka bindjen se kësisoj do të jetë në amshim gruaja/nusja e zotit të saj Krishtit; apo thënia e muslimanëve se mbulimi i gruas është urdhër dëlirje për çdo grua të devotshme, që synon mosprovokimin e burrave nga ngacmimet e ndaluara femërore dhe ruan virtytin në botën njerëzore?!”

Në një debat të një muslimani me një të krishter, ndër të tjera i krishteri i thotë muslimanit: “Dy gjëra mendoj se janë të pashpjegueshme në Islam: e para se përse femra muslimane i mbulon flokët me shami dhe e dyta se përse burrat mbajnë mjekër?” Muslimani i tha: “A nuk më thua përse murgeshat mbajnë shami në kokë dhe prifti ortodoks mban mjekër?” I krishteri ia ktheu: “Epo ata janë elitë fetare.” Atëherë muslimani tha: “Nuk është faji im, pse përkushtimi i muslimaneve dhe muslimanëve të thjeshtë tek ne, është në nivelin e elitës së krishterë.”

---

³⁴ - Saint Alphonso Liguori, True Spouse of Jesus Christ or The Nun Sanctified by the Virtues of her State, Dublin: John Coyne, 1835.

Hixhabi vijohet, përvijohet dhe përmbushet nga Islami

Kësisoj bëhet i qartë fakti se hixhabi (mbulesa fetare e gruas) nuk është një shpikje e Islamit, por Islami vetëm sa e vijoi dhe mëshoi këtë parim hyjnor...

Por ndryshe nga Krishterizmi që e ligjëroi hixhabin (mbulesën fetare të gruas) si një nënshtrim të gruas ndaj burrit (sikurse në librin Korintasit I: “11:7 Sepse burri nuk duhet të mbulojë kryet, sepse është shëmbëllimi dhe lavdia e Perëndisë, kurse gruaja është lavdia e burrit, 11:8 sepse burri nuk është nga gruaja, por gruaja nga burri, 11:9 edhe sepse burri nuk u krijua për gruan, por gruaja për burrin), apo feja hebraike që e ligjëroi hixhabin (mbulesën fetare të gruas) si simbol të mirëqenies dhe vlerës shoqërore; ndryshe nga Krishterizmi dhe Hebraizmi, hixhabi (mbulesa fetare e gruas) në Islam u ligjërua për qëllimin e qartëpërmendur në thënien kuranore në vijim: **“O Profet, thuaju grave dhe vajzave të tua, si dhe grave të besimtarëve, që të lëshojnë mbulesën e tyre (të kokës) përreth trupit [të lëshojnë mbi vete hixhabin/kaftanin (mbulesën fetare të gruas)]. Kjo është mënyra më e përshtatshme që ato të njihen e të mos ngacmohen nga të tjerët. Me të vërtetë, Allahu është Falës dhe Mëshirëplotë.”**³⁵ Vëreni sesi Allahu e mbyll këtë thënie me atributet e Tij “Falës dhe Mëshirëplotë”, që do të thotë, se besimtaren që angazhohet me urdhrat e Tij, Allahu i Madhëruar e fal për gabimet e saj të mëparshme dhe se sqarimi i hallallit dhe haramit në veshje dhe çdo gjë tjetër, është mëshirë me të cilën Allahu i ka mëshiruar besimtarët dhe besimtarët...

---

³⁵- Kuran, El-Ahzab: 59.

Së tretë: Domosdoshmëria e hixhabit është brenda kornizave ligjore hyjnore islame

Domosdoshmëria e hixhabit (mbulesës fetare të gruas) është brenda kornizave të ligjit hyjnor të urtë ideal islam

Fakti i parë: Dispozita e hixhabit në Islam

Hixhabi (mbulesa fetare e gruas) është obligim hyjnor i obliguar nga Kurani, Suneti (Tradita Profetike) autentike dhe Ixhmaja (konsensusi i të gjithë dijetarëve muslimanë) pa asnjë përjashtim, e në lidhje me këtë fakt nuk ka asnjë kundërshtim mes muslimanëve.

Obligimi i hixhabit mbështetur në argumentet kuranore

Hixhabi (veshja/rroba fetare e gruas muslimane) është obligimi shariatik hyjnor dhe gruaja obligohet ta veshë atë kur del nga shtëpia e saj apo në ambientet ku ka burra që nuk janë mahrem³⁶ të saj, por janë të huaj për të.

Hixhab konsiderohet çdo veshje që e mbulon tërë trupin e femrës – me përjashtim të fytyrës dhe pëllëmbëve të duarve nga kyçet deri tek gishtat dhe sipas disa mendimeve këmbëve nga kyçet (nyjat) e poshtë³⁷ – me kushtin që kjo veshje (së pari) të mos jetë zbukurim në vetvete, të jetë e trashë (e errët dhe jo e tejdukshme), e bollshme (jo përshkruese e linjave të trupit), të mos jetë e parfumuar apo aromatizuar dhe (së dyti) të mos u përngjajë rrobave të meshkujve, të jobesimtareve apo femrave të shturura, si dhe të mos jetë rrobë që vishet për famë. Në lidhje me këtë fakt Allahu i Madhëruar i ka urdhëruar besimtarët në Kuran me fjalët: **“Mos i zbuloni hijeshitë tuaja, ashtu siç zbuloheshin në kohën e padijes [në periudhën paraislame]!”**³⁸

---

³⁶ - Mahrem: Çdo burrë me të cilin femrës i ndalohet përjetësisht martesja; me fjalë të tjera mahrem i gruas muslimane është bashkëshorti i saj dhe çdo mashkull me të cilin asaj i ndalohet përjetësisht martesja, si babai, gjyshi, vëllai, nipi, daja, xhaxhai, njerku, thjeshtri, vjehri, dhëndri etj. (nga gjenealogjia, krushqia ose pirja e gjirit)... Për më shumë do flitet në vijim.

³⁷ - Dijetarët kanë mendime të ndryshme lidhur me kufirin intim trupor të gruas përpara burrave që nuk janë mahrem të saj (pra burrave me të cilët kësaj gruaje nuk i ndalohet përjetësisht martesja). Gjithsesi kufiri minimal është mbulimi i tërë trupit të gruas me përjashtim të fytyrës, dy pëllëmbëve dhe dy këmbëve (nga kyçet/nyjat a nyellet e këmbëve e poshtë). Kurse në lidhje me çështjen e mbulimit të fytyrës, dy pëllëmbëve dhe dy këmbëve, mendimet e dijetarëve janë dy: (i pari) se e tillë gjë është sunet (e shpërblyeshme që të veprohet dhe jo e ndëshkueshme nëse nuk veprohet) dhe (i dyti) se e tillë gjë është vaxhib/obligim (e shpërblyeshme që të veprohet dhe e ndëshkueshme nëse nuk veprohet)... Po kështu duhet theksuar fakti se përjashtimi i këtushëm i dy këmbëve, në të shumtën e rasteve nuk përmendet fare në subjektet ku trajtohen mospajtimet e juristëve muslimanë mbi këtë çështje, që do të thotë se përjashtimi i këmbëve në çështjen në fjalë, përbën mendimin e një pakice të juristëve muslimanë...

³⁸ - Kuran, El-Ahzab: 33.

Po në lidhje me çështjen e mbulesës fetare, Allahu i Madhëruar u drejtohet familjareve të Profetit (Paqja qoftë mbi të!) dhe mbarë muslimaneve me fjalët: **“Qëndroni në shtëpitë tuaja e mos i zbuloni stolitë tuaja, ashtu siç zbuloheshin në kohën e padijes [periudhën paraislame]! Falni namazin, jepni zeqatin dhe bindjuni Allahut e të Dërguarit të Tij! O Familje e Profetit! Në të vërtetë, Allahu do që ta largojë prej jush papastërtinë [gjynahet] dhe t’ju pastrojë plotësisht.”**³⁹

“O Profet, thuaju grave dhe vajzave të tua, si dhe grave të besimtarëve, që të lëshojnë mbulesën e tyre (të kokës) përreth trupit. Kjo është mënyra më e përshtatshme që ato të njihen e të mos ngacmohen nga të tjerët. Me të vërtetë, Allahu është Falës dhe Mëshirëplotë.”⁴⁰

Hixhabi (veshja/mbulesa fetare e gruas) është obligim hyjnor i dekretuar me tekste të shenjta kuranore, të cilat e kanë përmendur me hollësi çështjen e hixhabit dhe kanë sqaruar qartë caqet e tij, ndërkohë që tekstet kushtetuese kuranore zakonisht vijnë me rregulla ligjore të përgjithshme dhe jo të detajuara. Ky përjashtim vjen në rastin e hixhabit nisur nga rëndësia e madhe e tij, pasi ai ka të bëjë me thelbin e ndërtimit të personalitetit islam të gruas besimtare...

Më konkretisht në lidhje me faktin se para kujt duhet ta veshë hixhabin (mbulesën fetare) gruaja muslimane, Allahu i Madhëruara thotë:

“Thuaju besimtareve që të ulin shikimet e tyre [nga të ndaluarat/mëkatet], ta ruajnë nderin e tyre [nga marrëdhëniet jashtë kurore] dhe të mos i shfaqin stolitë e tyre [stolitë dhe pjesët e trupit ku stolitë vendosen], përveç atyre që janë të dukshme [fytyrës, dy pëllëmbëve të duarve dhe ka mendim edhe dy këmbëve (nga kyçet/nyjat e poshtë)]. Le t’i mbulojnë kraharorët me mbulesat e tyre [të kokës, pra le të mbulojnë kokat, qafat dhe kraharorët e tyre] dhe të mos ua shfaqin stolitë e tyre, përveçse: bashkëshortëve të tyre [sepse mbulesa në rend të parë është në interes të bashkëshortit], ose baballarëve të tyre [ku hyjnë gjithashtu gjyshërit e besimtares nga mamaja dhe babai, e sipër], ose vjehërrve të tyre [ku hyjnë gjithashtu babai i vjehrrit dhe vjehrrës së besimtares, e sipër], ose bijve të tyre [ku hyjnë gjithashtu bijtë e bijve (të djemve dhe vajzave) të besimtares, e poshtë], ose djemve të bashkëshortëve të tyre [ku hyjnë gjithashtu djemtë e djemve dhe vajzave të bashkëshortit të besimtares, e poshtë], ose vëllezërve [të tyre], apo djemve të vëllezërve të tyre [ku hyjnë gjithashtu djemtë e djemve të vëllezërve të besimtares, e poshtë], ose djemve të motrave [të tyre, ku hyjnë gjithashtu djemtë e djemve të motrave të besimtares, e poshtë], a grave (shoqeve) të tyre [muslimaneve të tjera ndër to] ose atyre që

---

³⁹ - Kuran, El-Ahzab: 33.

⁴⁰ - Kuran, El-Ahzab: 59.

i kanë nën zotërim [skllaveve të tyre], ose shërbëtorëve që nuk kanë epsh ndaj femrave, apo fëmijëve që nuk i dinë ngacmimet e femrave.”⁴¹

Në këtë ajet (varg) kuranor sqarohet obligimi i mbulimit të të gjitha stolive dhe a priori (rrjedhimisht) pjesëve të trupit ku këto stoli vendosen, si dhe obligimi i mosshfaqjes së tyre para të huajve përveç burrave që njihen në terminologjinë islame me emërtimin “mahrem”, ku përjashtim bëhet vetëm për ato pjesë të trupit shfaqja e të cilave është e pashmangshme dhe nuk bëhet me qëllim provokues, të cilat sipas debatit të juristëve muslimanë nuk janë më shumë se fytyra, dy pëllëmbët dhe (sipas disa mendimeve) dy këmbët (nga kyçet/nyjat e poshtë)...

Obligimi i hixhabit mbështetur në argumentet profetike

Në lidhje me ajetin (vargun) kuranor të lartpërmendur, nëna e besimtarëve Aishja (Allahu qoftë i kënaqur me të!) thotë:

“Allahu i mëshiroftë gratë e para emigrante (muslimanet që emigruan së pari nga Meka për në Medine), kur Allahu zbriti: **“Le t’i mbulojnë kraharorët me mbulesat e tyre [të kokës, pra le të mbulojnë kokat, qafat dhe kraharorët e tyre]”**,⁴² ato i grisën shtojcat e fundeve të tyre dhe u mbuluan me to [mbuluan kryet e fytyrat me to].”⁴³

Në këtë tekst vjen argumenti kategorik mbi faktin se floku i gruas konsiderohet auret (pjesë intime e gruas); së këtejmi vjen edhe aryeja përse sahabet (gratë muslimane në shoqërinë e Profetit) e mbuluan kryet e tyre kur zbriti ky ajet (varg) kuranor dhe Profeti (Paqja qoftë mbi të!) e miratoi kuptimin e tyre në fjalë.

Në kuadrin e obligimit të hixhabit mbështetur në argumentet profetike, transmetohet se Umu Seleme (Allahu qoftë i kënaqur me të!) [bashkëshortja e Profetit] e ka dëgjuar Profetin (Paqja qoftë mbi të!) të thotë: *“Kush e tërheq rrobën e tij me mburrje [për mendjemadhësi], Allahu nuk ka për ta parë [me mëshirë dhe për mirë, por me zemërim dhe pakënaqësi] në Ditën e Gjykimit.”* Pas kësaj ajo ka thënë: *“Po si të veprojnë gratë me shtojcat fundore të rrobave të tyre [që varen përdhe]?”* Profeti (Paqja qoftë mbi të!) tha: *“T’i lëshojnë një pëllëmbë.”* Ajo tha: *“Kështu atyre (grave) u zbulohen këmbët [nga kyçi e poshtë].”* Profeti (Paqja qoftë mbi të!) tha: *“Le t’i lëshojnë një kut (parakrah) dhe jo mbi këtë.”*⁴⁴

Kjo thënie profetike përbën një argument kategorik mbi parimin se veshja mbuluese e gruas duhet të përfshijë tërë trupin e saj, bazuar në faktin se transmetuesja druhej se nëse rroba do të kishte një shtojcë të shtrirë vetëm një pëllëmbë përdhe, këmbët e gruas do mund të zbuloheshin dhe, vetëkuptohet se me një rrobë një pëllëmbë përdhe të femrës, ajo që bëhet fjalë se mund të

---

⁴¹ - Kuran, En-Nur: 31.

⁴² - Kuran, En-Nur: 31.

⁴³ - El-Bukhari 4758 dhe 4759.

⁴⁴ - En-Nesai 5336 dhe Et-Tirmidhi 1731, Albani thotë se hadithi është sahih/i vërtetë.

zbulohet nga këmbët e saj, është padyshim vetëm pjesa e këmbës nga kyçi/nyelli e poshtë dhe jo më shumë...

Gjithashtu, në po këtë kontekst, profeti Muhamed (Paqja qoftë mbi të!) thotë:

“Dy kategori prej banorëve të zjarrit nuk do t’i shoh: një popull që bartin kamxhikë sikurse bishtat e lopëve [me të cilët i keqtrajtojnë padrejtësisht njerëzit] dhe gra të veshura të zhveshura, që ecin dhe i mësojnë edhe të tjerat të ecin duke u anuar [me arrogancë dhe mendjemadhësi], kokat e tyre [i modelojnë me copëra dhe ngjashëm që i bëjnë të duken] si xhungat e lëkundshme të devesë. Ato s’kanë për të hyrë në Xhenet dhe as kanë për ta gjetur aromën e tij, teksa faktikisht aroma e tij gjendet (vërehet) në një distancë prej kaq e kaq [në një transmetim vjen ‘nga dyzet vite larg’⁴⁵].”⁴⁶

Pjesën e hadithit *“ato s’kanë për të hyrë në Xhenet dhe as kanë për ta gjetur aromën e tij”* dijetarët e kanë interpretuar se, në të bëhet fjalë për ato gra që i konsiderojnë të ligjshme/të lejuara haramet kategorike hyjnore si ky në fjalë i veshjes së hixhabit, të tillat nuk do hyjnë kurrë në Xhenet; ndërsa ato që bien në këto haramet por nuk i konsiderojnë ato të ligjshme/të lejuara, këto do të hyjnë në Xhenet, por për shkak të mëkatit në fjalë ato meritojnë të ndëshkohen fillimisht.

Kurse për pjesën e hadithit *“të veshura të zhveshura”* dijetarët kanë dhënë komentet në vijim:

- a. e kanë njëren pjesë të trupit të mbuluar dhe tjetrën të zbuluar;
- b. janë të veshura, por me rroba të ngushta që i tregojnë format e trupit;
- c. janë të veshura, por me rroba transparente që lejojnë të shihet trupi i tyre;
- d. janë të veshura me rroba, por të zhveshura nga devotshmëria.

Sigurisht që muslimanja e vërtetë, pasi i dëgjon këto fjalë të Profetit të saj (Paqja qoftë mbi të!), nuk e merr guximin të bjerë viktimë e këtyre vërejtjeve të rënda...

Obligimi i hixhabit mbështetur në konsensusin e mbarë juristëve muslimanë

Të gjithë juristët muslimanë që nga koha e sahabëve (shokëve të Profetit) kanë rënë dakord mbi dispozitën islame se gruaja e lirë obligohet që të vishet me hixhab, pra me rrobën fetare e cila duhet të mbulojë tërë trupin e saj – me përjashtim të fytyrës, dy pëllëmbëve dhe (sipas disa mendimeve) dy këmbëve –

---

⁴⁵ - El-Bukhari 6914.

⁴⁶ - Sahihu Muslim 2128.

përpara burrave të huaj që nuk janë mahrem të saj dhe se mosangazhimi i saj me këtë dispozitë përbën një mëkat madhor...

Në lidhje me konsensusin e juristëve muslimanë mbi këtë çështje thuhet, sa vijon:

Dijetari i shquar musliman, Ibn Hazmi thotë: “[Mes dijetarëve muslimanë] Ka konsensus se floku dhe trupi i së lirës (gruas së lirë, e cila nuk është skllave) – përveç fytyrës dhe dy pëllëmbëve të saj – janë auret (zonë intime trupore), ndërsa për fytyrën, dy pëllëmbët e madje edhe për thonjtë e tyre, në mes dijetarëve ka mospajtim nëse janë apo jo auret (zonë intime trupore).”⁴⁷

Dijetari i shquar Ibn Tejmije e ka pranuar këtë konstatim të Ibn Hazmit dhe nuk ka bërë ndonjë vërejtje lidhur me të, ndryshe nga sa ka vepruar në disa raste të tjera në librin në fjalë të imam Ibn Hazmit, të përpiluar prej këtij të fundit posaçërisht për sjelljen e mendimeve konsesuale të dijetarëve muslimanë.

Po në këtë kontekst, El-Xheziri thotë: “Dijetarët (muslimanë) kanë mendime të ndryshme në lidhje me përcaktimin e aures (zonës intime të trupit) të gruas... Hanefitë (medh’hebi hanefi), një mendim i dytë i shafi’ive (medh’hebit shafi’i) dhe gjykimi bazë i malikive (medh’hebit maliki) është, se i gjithë trupi i gruas së lirë – përveç fytyrës dhe dy pëllëmbëve – është auret (zonë intime trupore); pra gruas i lejohet të zbulojë fytyrën dhe dy pëllëmbët e saj në rrugë dhe para burrave të huaj që nuk janë mahrem të saj, por ata e kanë kushtëzuar këtë lejim me garantimin e mosprovokimit...”⁴⁸

---

⁴⁷ - Ibn Hazëm, Maratibu El-Ixhma, f. 29.

⁴⁸ - El-Xheziri, El-Fikhu ale El-Medhahib El-Erbea, v. 5, f. 52.

Në kuadrin e mosprovokimit, dijetarët muslimanë përmendin se, femra muslimane duhet t’i frikësohet Allahut të Madhëruar dhe të mos provokohet dhe as provokojë, të mos sprovohet dhe as sprovtojë; sidomos kur çështja ka të bëjë me provokimet dhe sprovat me gjininë e kundërt, pasi burri e ka në instiktin e tij tundimin prej gruas, ashtu sikundër vlen edhe e anasjella. Më konkretisht, disa prej tyre janë shprehur se me termin në fjalë “provokim a sprovë”, nënkuptohet prania e një shkakut konkret për rënie e femrës në veçim/vetmim, shtrëngim, puthje apo ngacmim seksual, prej një burri të huaj.

Fakti i dytë: Domosdoshmëria e hixhabit pasqyruar në urtësitë hyjnore islame të obligimit të tij

Dijetarët muslimanë kanë përmendur se urtësitë më të spikatura të obligimit të hixhabit (rrobës/mbulesës fetare të gruas) në Islam janë:

- a. hixhabi është obligim hyjnor i dekretuar nga Kurani, Suneti (Udhëzim Profetik) autentik dhe Ixhmaja (konsensusi i të gjithë dijetarëve muslimanë) pa asnjë përjashtim dhe në lidhje me këtë nuk ka asnjë kundërshtim mes muslimanëve;
- b. hixhabi në Islam u ligjërua bazuar në atributin e Allahut “Falës dhe Mëshirëplotë”,⁴⁹ që do të thotë se besimtaren që angazhohet me urdhrat e Tij, Allahu i Madhëruar e fal për gabimet e saj të mëparshme dhe se sqarimi i hallallit dhe haramit në veshje dhe çdo gjë tjetër, është mëshirë me të cilën Allahu i Madhëruar ka mëshiruar besimtarët dhe besimtarët;
- c. hixhabi është fortifikata e gruas dhe piedestali i saj, që Allahu i Madhëruar e ligjëroi për ta fisnikëruar gruan besimtare dhe për ta siguruar atë prej njerëzve të këqij, prej ngacmimeve të agresorëve seksualë dhe më gjerë;
- d. hixhabi është argumenti i nënshtrimit ndaj gjykimit (ligjit) të Zotit, angazhimit me urdhrin e Tij, qëndrimit brenda kufijve hyjnorë dhe kënaqjes me Allahun për Zot, Islamin për fe dhe Muhamedin (Paqja qoftë mbi të!) për profet të fundit të dërguar prej Zotit;
- e. hixhabi është kryetitulli i turpit dhe simboli i dëlirjes, me heqjen apo shpërfilljen e të cilit femra shndërrohet në mall të zhvlerësuar, ia ekspozon veten abuzimeve të abuzuesve dhe bëhet belaçoire për besimtarët dhe njerëzit mbarë.

Amina Assilmi (Allahu e mëshiroftë!) – ish baptiste amerikane dhe më pas një prej thirrëseve të shquara të lëvizjes së gruas muslimane në perëndim – në fillimet e islamizimit të saj pati premtuar se nuk do ta vishte kurrë hixhabin, por shpejt, pas studimeve të thelluara islame ajo e adoptoi (pranoi dhe zbatoi) hixhabin dhe mbi urtësinë e tij shprehet kështu:

“Vetë Kurani thotë se përse ne (gratë muslimane) i mbulojmë flokët tona; pra ne e bëjmë këtë që të identifikojmë vetet tona si muslimane, që të njihemi. Kjo është e para: ne e veshim këtë (hixhabin) si akt të çiltërsisë dhe vërtetësisë, që çdokush të vihet në dijeni se ne jemi gra muslimane, sepse ne duam që të gjithë ta dinë se ne jemi gra muslimane dhe jemi krenare që jemi gra muslimane. Por kjo veshje thotë shumë gjëra të tjera; ajo i thotë kujtdo që më shikon mua muslimanen të veshur me të, se: ajo që po gjendet para jush është një grua tepër rigorozë, kurajoze dhe me integritet të lartë; kjo grua nuk nënshtrohet dhe as manipulohet, pra ajo është punëdhënësja/punëmarrësja më e mirë, shoqja më e

---

⁴⁹ - Shih: Kurani, El-Ahzab: 59.

mirë, këshilluesja dhe diskutuesja më e mirë; kjo është gruaja muslimane, ju mund ta besoni atë...

Hixhabi me dukshmërinë e tij është gjithashtu një paralajmërim, - po pra!, - i thotë çdokujt se, ajo që gjendet para jush është një grua e cila e di punën e saj, i di vlerat e veta, ajo nuk është një lodër, prandaj as mos e ço ndërmend të lozësh me të; kjo është një grua të cilën duhet ta marrësh shumë seriozisht.

Kësisoj, hixhabi im i bën njerëzit të dinë drejtpërdrejt se unë dua të jem veçmas të tjerëve, dua ta dini kush jam dhe në fakt është e drejta juaj që këtë të prisni nga unë dhe kjo është ajo që unë pres nga ju; prandaj kur të vini pranë meje, lëreni blasfeminë tuaj diku tjetër, unë nuk do e dëgjoj atë, kur të vini tek unë mos e përfolni tjetrin, sepse unë nuk e ha mishin e vëllait/motrës tim/e.

Kjo është çfarë më identifikon mua si një grua muslimane, e nëse unë do t'i shkoj kësaj më tej, ky identitet do më thotë: '...ti nuk ke për t'u ngacmuar nga të tjerët: **[O Profet, thuaju grave dhe vajzave të tua, si dhe grave të besimtarëve, që të lëshojnë mbulesën e tyre (të kokës) përreth trupit. Kjo është mënyra më e përshtatshme që ato të njihen e të mos ngacmohen nga të tjerët. Me të vërtetë, Allahu është Falës dhe Mëshirëplotë.]**⁵⁰⁵¹

Nga sa u përmend, jo domosdoshmërisht nënkuptohet se tek femra e pambuluar si duhet nuk gjendet asnjë mirësi, por gjithsesi nuk mund të mohohet fakti se një femër e tillë së paku konsiderohet e pakujdesshme dhe paraqitja e saj nuk është ajo që duhet...

---

⁵⁰ - Kuran, El-Ahzab: 59.

⁵¹ - <https://youtube.com/watch?v=O7MyxpmMfHc> dhe <http://soundvision.com/article/who-was-aminah-assilmi>.

Së katërti: Profeti model në sjelljen me botën femërore, mbi të cilin u zbrit obligimi i hixhabit

Fakti i parë: Modeli profetik, legjitimon botën ideale ku një grua mund të jetojë e çlirët/çliruar

“Muhamedi faktorizoi tërë kapacitetin e tij për çlirimin e grave dhe këtë e përmbushi përmes modelit perfekt që legjitimoi.”⁵²

Dr. Katerin Bulok, e sqaron qartë ndryshimin thelbësor mes gjykimit mbi hixhabin (mbulesën fetare të femrës) të nxitur nga lavazhi mediatik perëndimor i trurit dhe atij të bazuar në përjetimin e vlerës hyjnore humane të veshjes së hixhabit, thotë: “Në vitin 1991 pashë një kronikë lajmesh televizive ku shfaqeshin gratë turke që i ktheheshin hixhabit. U shokova dhe ndjeva keqardhje për to. Thashë me vete: ‘Të gjorat ato, u është bërë lavazh (shpëlarje) truri nga kultura e tyre e mëparshme.’ Isha e bindur – si shumë evropian – se Islami i persekuton gratë dhe se hixhabi është simboli i persekutimit të tyre. E pra imagjinojeni befasinë që më ndodhi pas katër vitesh, teksa e shihja veten para pasqyrës së një qendre tregtare, veshur me një veshje që përfaqësonte tërësisht veshjen e atyre ‘grave të persekutuar’. Nisja ime në këtë udhëtim shpirtëror ka qenë në periudhën e magistraturës, që pas katër vitesh rezultoi me pranimin e Islamit. Udhëtimi im mbarti në palat e tij kalimin tim nga urrejtja e Islamit, në respektimin e tij, interesimin për të dhe pranimin e tij.”⁵³

Yvonne Ridley, gazetarja e shquar angleze që ka pranuar Islamin, pasi provoi jetën perëndimore dhe më pas atë islame, lidhur me faktin se cili nga këto dy modele të jetuari i dhuron gruas çlirimin e vërtetë, thotë: “Nderimi në Islam arrihet përmes devotshmërisë (pëkushtimit fetar), jo bukurisë, pasurisë, fuqisë, pozitës apo gjinisë. Pa më thuaj tani, më çliruese është që gjykimi mbi ty (si femër) të bëhet bazuar në gjatësinë e fundit tënd dhe madhësinë e gjoksit tënd të zmadhuar kozmetikisht; apo që gjykimi mbi ty të bëhet bazuar në personalitetin, mendjen dhe inteligjencën tënde?! Ajo që revistat e lustruara na thonë ne si gra është, se nëse ne s’jemi të gjata, elegante dhe të bukura, nuk do të na dashurojë dhe honeps kush.”⁵⁴

---

⁵² - Uasif Butrus Gali, mendimtar egjiptian i krishterë.

⁵³ - Katherine Bullock, op. cit., p.xiii.

⁵⁴ - <http://yvonneidley.org/analysis-and-opinion/how-i-came-to-love-the-veil>.

Fakti i dytë: Kriteri profetik “mirësia e individit varet nga mirësjellja e tij me bashkëshorten”⁵⁵

Pa dyshim që nga vetë natyra gratë janë të dobëta apo të brishta, porse kjo dobësi nuk bën pjesë tek dobësia e diskredituar, pasi ajo nga njëra anë është përtej vullnetit të tyre dhe nga ana tjetër është diçka e lavdëruar dhe e dëshiruar. Sa i përket dobësisë së pavullnetshme të grave, ajo është dobësia strukturore fizike ku ato s’mund të bëjnë asnjë rreng dhe as mund të qortohen; ndërsa dobësia e lavdërueshme konsiston në dobësinë e zemrës dhe ndjesisë, përmes së cilës nënkuptohen emocionet e brishta dhe natyra e qetë, që padyshim është diçka për t’u admiruar tek gratë dhe që sa më tepër të shtohet – por pa tepri – bëhet një karakteristikë më e sjellshme dhe më e hijshme...

I Dërguari i Allahut (Paqja qoftë mbi të!) e vlerësonte këtë dobësi të gjendur tek gratë dhe angazhohej që ta imunizonte atë prej dëmtimit fizik dhe moral. Mëshira dhe butësia e profetit Muhamed (Paqja qoftë mbi të!) ndaj tyre shfaqet përmes më se një forme dhe qëndrimi...

I Dërguari i Allahut (Paqja qoftë mbi të!) ka porositur vazhdimisht në favor të grave duke u thënë shokëve të tij:

“Porosituni midis jush për mirësjellje ndaj grave”⁵⁶, këshillë kjo që vjen tekstualisht e përsëritur edhe në Haxhin e Lamtumirës, teksa Profeti (Paqja qoftë mbi të!) po u fliste mijëra të pranishmëve të Umetit (bashkësisë muslimane) të tij, duke qenë i bindur mbi rëndësinë strategjike të kësaj porosie deri në atë masë sa t’i dedikonte asaj një segment të veçantë të ligjërimit të tij në atë ditë madhështore...

Në këtë ditë i Dërguari i Allahut (Paqja qoftë mbi të!) tha:

“Porosituni midis jush për mirësjellje ndaj grave, pasi ato janë robëresha tek ju.”⁵⁷

Profeti (Paqja qoftë mbi të!) i përngjan ato me robëreshat ngaqë dihet se autoriteti dhe kujdestaria janë në dorën e burrit, vendimi për t’u ndarë apo divorcuar është po në dorën e këtij të fundit dhe po kështu dihet edhe potencia e burrit dhe dobësia e gruas, gjëra këto që e bëjnë gruan të mbetet në një situatë ku s’mund të bëjë asnjë rreng; prandaj dhe Profeti (Paqja qoftë mbi të!) e shkrifëron ndjesinë e burrit kundrejt dobësisë së saj, përmes këtyre fjalëve.

Profeti (Paqja qoftë mbi të!) po në këtë kontekst ka thënë:

“Më i miri prej jush është ai që është më i miri për bashkëshorten e tij; e unë jam më i miri ndër ju për bashkëshorten time.”⁵⁸

⁵⁵ - Materiali që vjen nga ky fragment deri në fundin e “Fakti i katërt: Dimensioi profetik i shpalosur në qëndrimet e tij me botën femërore”, janë shkëputur nga libri “Er-Rahmetu fi Hajati Er-Resul”, f. 91-100, me autor dr. Ragib Es-Sirxhani.

⁵⁶ - El-Bukhari 4890, Muslimi 1468 etj.

⁵⁷ - Et-Tirmidhi 1163, Ibn Maxhe 1851 dhe Amedi 20714; Albani thotë se hadithi është hasen/i mirë.

Fakti i tretë: Kriteri profetik “gratë meritojnë barazi dhe kurrsesi antipati”

Përmes një artikulimi të mrekullueshëm retorik, i Dërguari i Allahut (Paqja qoftë mbi të!) kristalizon faktin se gratë janë të barasvlershme me burrat në vlerë dhe në pozitë, e të qenët e tyre gra nuk u pakëson atyre kurrsesi ndonjë gjë, thotë:

“Faktikisht gratë janë simotrat (të barabartat) e burrave.”⁵⁹ Ibn El-Ethiri thotë: “Simotrat e burrave” do të thotë të njëjta dhe të barasvlershme me ta.”⁶⁰

Për më tepër, i Dërguari i Allahut (Paqja qoftë mbi të!) i urdhëron muslimanët që të mos ndiejnë antipati për gratë, qoftë edhe në rastet kur prej tyre burojnë disa veti jo të dëshirueshme, thotë:

“Mos ta urrejë besimtari besimtaren, n’e urreftë tek ajo një veti, ajo ka një veti tjetër që ai e pëlqen.”⁶¹

Pa dyshim që Profeti (Paqja qoftë mbi të!) e shpreh këtë koncept madhështor nën ndriçimin e fjalës së Allahut të Madhëruar:

“Jetoni e silluni mirë me to! Në qoftë se ato nuk ju pëlqejnë aq shumë, (duronil!) sepse është e mundur që juve të mos ju pëlqejë diçka, por që Allahu në atë do t’ju sjellë shumë të mira.”⁶²

Porse aspekti që të bie më shumë në sy në lidhje me mëshirën që ushqente i Dërguari i Allahut (Paqja qoftë mbi të!) për gratë, është ai praktik, në jetën e tij personale. Këto fjalë të mrekullueshme të tij nuk ishin thjesht pilula qetësuese për botën emocionale të grave, ose lajkatime joreale; fakti është se ato ishin fjalë që gjejnë zbatim në praktikën e jetës së përditshme – madje në çdo moment – në shtëpinë e Profetit (Paqja qoftë mbi të!) dhe në atë të shokëve të tij fisnik (Allahu qoftë i kënaqur me ta!)...

E sfidojmë botën mbarë të sjellë qoftë edhe një qëndrim apo rast të vetëm nga jeta e të Dërguarit të Allahut (Paqja qoftë mbi të!) ku të ketë dëmtuar, lënduar apo rënduar një grua, qoftë prej bashkëshorteve të tij, qoftë prej grave të muslimanëve, madje qoftë edhe prej grave të idhujtarëve...

---

⁵⁸ - Et-Tirmidhi 3895, që thotë se transmetimi është sahih/i vërtetë; Ibn Maxhe 1977 etj.; Albani, në “Sahihu El-Xhamia” 3314, ka thënë se hadithi është sahih/i vërtetë.

⁵⁹ - Et-Tirmidhi 113, që thotë se hadithi është sahih/i vërtetë; Ebu Daudi 236 etj., Albani, në “Sahihu El-Xhamia 1983, ka thënë se hadithi është sahih/i vërtetë.

⁶⁰ - Aunu El-Meabudi v. 1, f. 275, me autor Muhamed Shemsulhak El-Adhimabadi.

⁶¹ - Muslimi 1469, El-Bejhaki në “Es-Sunen El-Kubra” 14504 etj.

⁶² - Kuran, En-Nisa: 19.

Fakti i katërt: Dimensioni profetik i shpalosur në qëndrimet e tij me botën femërore

Në vijim do sjellim disa prej qëndrimeve brilante profetike me botën femërore, të cilat janë të mjaftueshme për shpalosjen e qartë të dimensionit të mëshirës dhe butësisë që profeti Muhamedi (Paqja qoftë mbi të!) ushqente për to.

Qëndrimi mëshirues dhe i butë profetik me bashkëshorten:

Teksa Ebu Bekri (Allahu qoftë i kënaqur me të!) kërkoi leje të hynte tek i Dërguari i Allahut (Paqja qoftë mbi të!), dëgjoi zërin e Aishes- vajzës së tij- të ngritur. Pasi hyri, ai (Ebu Bekri) u avit ta godiste atë (Aishen) duke i thënë: “A po të shoh t’ia ngresh zërin të Dërguarit të Allahut?!” Profeti (Paqja qoftë mbi të!) e pengoi dhe Ebu Bekri doli i zemëruar [me Aishen]. Kur Ebu Bekri doli, Profeti (Paqja qoftë mbi të!) i tha [Aishes]: *“Si t’u duka, të shpëtova nga njeriu (Ebu Bekri)?”* Pas disa ditësh, Ebu Bekri shkoi tek Profeti (Paqja qoftë mbi të!) dhe i kërkoi leje të hynte. Kur hyri gjeti se ata të dy [Profeti (Paqja qoftë mbi të!) dhe Aishja (Allahu qoftë i kënaqur me të!)] ishin pajtuar. Atëherë ai tha: “Më fusni edhe mua në paqëtimin tuaj, siç më futët në konfliktin tuaj.” Profeti (Paqja qoftë mbi të!) tha: *“Ashtu po bëjmë, ashtu.”*⁶³

Mëshira dhe butësia e Profetit (Paqja qoftë mbi të!) e rastit në fjalë, është edhe më e madhe se ajo e babait. Babai i Aishes (Ebu Bekri) deshi ta ndëshkonte atë për gabimin e bërë, ndërsa i Dërguari i Allahut (Paqja qoftë mbi të!), për shkak se ushqente mëshirë për të, e pengoi të atin e saj që të sillej ndëshkueshëm me të!

Ndodh ndonjëherë që bashkëshortja e Profetit (Paqja qoftë mbi të!) të gabojë fortë dhe sikletshëm në sytë e njerëzve, porse pavarësisht kësaj, falë mëshirës dhe butësisë së tij, ai (Paqja qoftë mbi të!) e arsyeton qëndrimin e saj, e mëshiron dobësinë e saj, e justifikon xhelozinë e saj dhe nuk irritohet e rrëmbehet, porse toleron dhe falë. Pikërisht në këtë kontekst, Enesi (Allahu qoftë i kënaqur me të!) transmeton, se i Dërguari i Allahut (Paqja qoftë mbi të!) gjendej tek njëra prej nënave të besimtarëve (bashkëshortëve të tij) dhe një tjetër prej tyre dërgoi tek ata ushqim. Ajo (Bashkëshortja ku gjendeshin) e goditi dorën e sjellësit të ushqimit dhe ena me ushqim u rrëzua dhe u thye. Profeti (Paqja qoftë mbi të!) i mori dy copat, e bashkoi njërën tek tjetra dhe në to e grumbulloi ushqimin, duke thënë: *“Xhelozoi nëna juaj, hani!”* Ata hëngrën dhe ai priti derisa ajo (bashkëshortja ku gjendeshin) erdhi me enën e shtëpisë së saj. Enën e saktë [Profeti (Paqja qoftë mbi të!)] ia dha sjellësit të ushqimit, ndërsa atë të thyer e la në shtëpinë e asaj që e theu.”⁶⁴

---

⁶³ - Ebu Daudi 4999, Ahmedi 18418 etj.; Shuajb El-Arnauti thotë se hadithi është sahih/i vërtetë, sipas kriterit të Muslimit.

⁶⁴ - El-Buhari 2349, En-Nesai 3955 (teksti i takon transmetimit të këtij të fundit) etj.

I Dërguari i Allahut (Paqja qoftë mbi të!) e mori shtruar në këtë qëndrim, e mblodhi ushqimin, i ftoi miqtë e tij të hanë dhe zemërimin e bashkëshortes së vet e interpretoi përmes xhelozisë, duke mos harruar t'ia ngrejë lartë vlerën e saj, përmes thënies: *"Xhelozoi nëna juaj"*, pra nëna e besimtarëve!!

Ç'mëshirë e mrekullueshme kjo mëshirë që strehohej në zemrën e Muhamedit (Paqja qoftë mbi të!)!

Qëndrimi mëshirues dhe i butë profetik ndaj vejushave

S'ka dyshim se mëshira dhe butësia e Profetit (Paqja qoftë mbi të!) për jetimët ishte e madhe dhe e fuqishme dhe po në këtë linjë vjen edhe mëshira dhe butësia e tij e madhe dhe besnike për vejushat...

I Dërguari i Allahut (Paqja qoftë mbi të!) e ka ngritur në pedestal vlerën e atij që përkujdeset për çështjet e gruas së ve, madje e ka ngritur në atë nivel ku nuk i shkon mendja askujt, thotë:

*"Ai që rend pas [hallevë të] vejushës dhe të vobektit, është si ai që përpiket [bën përpjekje të armatosur] në Rrugë të Allahut, apo si ai që falet përgjatë natës dhe agjëron gjatë ditës."*⁶⁵

Çfarë vlere dhe nderimi!!

I Dërguari i Allahut (Paqja qoftë mbi të!) ishte njeriu që nxitonte më shumë se çdokush tjetër ta praktikonte atë që thoshte. Në këtë kontekst Abdullah Ibn Ebi Eufe, transmeton: "Profeti (Paqja qoftë mbi të!) e denjonte dhe nuk e përbuzte të ecurën me të venë dhe të vobektin, që t'ua kryente atyre nevojën që kishin."⁶⁶

Qëndrimi mëshirues dhe i butë profetik ndaj skllaveve

Madje më e mahnitshme se kjo, është mëshira e tij për skllaven, në kuadrin e së cilës Enes Ibn Maliku (Allahu qoftë i kënaqur me të!) transmeton: "Është e vërtetë që ndonjëra prej skllaveve të banorëve të Medinës e merrte përdore të Dërguarin e Allahut (Paqja qoftë mbi të!) dhe ajo shkante me të ku donte!"⁶⁷ Ibën Haxheri e komenton sa në fjalë duke thënë: "Të shprehurit me 'e merrte për dore' tregon sjelljen më të arrirë, pra edhe kur çfarë i nevojitej asaj, ishte jashtë Medinës, ajo i kërkonte atij (Paqja qoftë mbi të!) ta ndihmonte. Sa në fjalë tregon për modestinë kulmore të Profetit (Paqja qoftë mbi të!) dhe distancimin e tij të skajshëm nga të gjitha llojet e mendjemadhësisë."⁶⁸

---

⁶⁵ - El-Buhari 5028, Muslimi 2982 etj.

⁶⁶ - En-Nesai 1414, Ed-Darimi 74 etj.; Albani ka thënë se hadithi është sahih/i vërtetë.

⁶⁷ - El-Buhari (transmetimi i takon atij) 5724, Ebu Daudi 4818 dhe Ibn Maxhe 4177.

⁶⁸ - Fet'hu El-Bari v. 1. F. 490, me autor Ibn Haxher.

Dhe natyrshëm mbetet të shtrohet pyetja retorike:

A kanë dëgjuar banorët e tokës që një kryetar shteti apo komandant suprem i një kombi, të shkojë në vende të ndryshme dhe ai vetë t'ia kryejë gjërat që i nevojiten një gruaje të thjeshtë që është veç një shërbëtoare, apo akoma më mrekullueshëm një gruaje që është veç një skllave e cila nuk ka në dorë asgjë prej çështjes së vetë?!

Kjo që shohim tek i Dërguari i Allahut (Paqja qoftë mbi të!) përbën argumentin më të arrirë mbi profetësinë e tij, pasi këto karaktere dhe morale prestigjioze nuk mund të rrjedhin përveçse nga një profet.

Të vërtetën thotë për të Dërguarin e Tij, Muhamedin (Paqja qoftë mbi të!), Allahu i Lartësuar:

“Nuk të kemi dërguar ty (o Muhamed), përveçse mëshirë për botët.”⁶⁹

---

⁶⁹ - Kuran, El-Enbija: 107.

Realiteti i dytë: Domosdoshmëria e hixhabit në logjikën e shëndoshë

Domosdoshmëria e hixhabit është brenda kornizave të logjikës së shëndoshë.

Së pari: Domosdoshmëria e hixhabit është brenda kornizave të natyrës fiziologjike humane

Fakti i parë: Islami e njuh prirjen fiziologjike mes dy gjinive të kundërta humane

Dashurinë për gruan, Krijuesi i botërave e rendit në rendin e parë të pasioneve më të fuqishme në të cilat është i prirur mashkulli. Në lidhje me këtë Allahu i Madhëruar thotë në Kuranin fisnik: **“Burrave u është hijeshuar dashuria për gjërat e dëshiruara: për gratë, fëmijët, arin dhe argjendin e grumbulluar, kuajt e bukur, bagëtitë dhe arat e lëruara. Këto janë kënaqësitë e kësaj jete, por shumë më i mirë është kthimi tek Allahu.”**⁷⁰

Krijuesi jo vetëm e ka bërë të ditur këtë realitet, por për më tepër Ai e ka skalitur dashurinë e dëlirë për botën femërore në zemrën e profetit të Tij të fundit, Muhamedit (Paqja qoftë mbi të!), i cili lidhur me këtë fakt thotë: *“Nga dynjaja juaj, më janë bërë të dashura gratë dhe parfumi, ndërsa ëndje e syrit më është bërë namazi.”*⁷¹

Pra Islami e vlerëson lart botën femërore dhe pikërisht për t'i ruajtur e rritur vlerat e saj ai e blinton atë me fortifikata që e mbrojnë nga shpërdorimet e abuzuesve, me ligje hyjnore katëcipëruese që angazhojnë burrin dhe gruan: të parin që të ruaj të pacënueshëm intimitin e tij qoftë edhe nga shikimet dhe prekjet e gjinisë së kundërt të ndaluar dhe të dytën që ta ndihmojë burrin e saj t'ia dedikojë vetëm asaj sensualitetin e tij, duke u mbuluar ajo dhe simotrat e saj të botës femërore nga sytë e meshkujve të ndaluar për to... Ky vlerësim dhe blinding islam është garant për të demaskuar falsifikimet që komercialistët perëndimor të femrës, i kanë bërë “bukurisë” dhe “lirisë” së femrës, në dëm të thelbit të botës femërore, duke e shndërruar/zhvlerësuar femrën në mjet reklamimi të kompanive kozmetike dhe robërshë të pseudoburrave për të cilët grua e bëshme konsiderohet vetëm ajo që ka mish të njomë dhe ngjyra

---

⁷⁰ - Kuran, Al Imran: 14.

⁷¹ - Transmetuar nga Ahmedi 12293, 12294; En-Nesai v. 7, f. 61-62; El-Hakim v. 2 f. 160 (i cili thotë se ky transmetim është sahih/i vërtetë) dhe Dajai në përpilimin “El-Mukhtara” 1737 (i cili thotë gjithashtu se ky transmetim është sahih/i vërtetë). Këtë transmetim e klasifikon si transmetim të fortë edhe Edh-Dhehebi në përpilimin “El-Mijzan” v. 2, f. 177, ndërsa Ibn Haxheri në përpilimin “Et-Telkhis” v.3, f. 116, e konsideron këtë transmetim të gradës hasen/i mirë.

kozmetike këlithëse tunduese, ose në daç thuaj, duke e shndërruar gruan në karrem të grepave të pamëshirshëm materialisto-egoiste. Falsiteti i pseudointeresimit perëndimor për femrën, demaskohet qartë nga prononcimi i urtë dhe i qëlluar: “Po deshe të shohësh nderimin e vërtetë të femrës në perëndim, vëreje tek sjellja perëndimore me femrën nënë, bashkëshorte, bijë, motër apo edhe me femrën e plakur në përgjithësi...”

Fakti i dytë: Epshi njerëzor është asnjans dhe si i tillë ai duhet kanalizuar

Epshi human është asnjans dhe ti si njeri falë vullnetit të lirë që posedon, mund ta bësh atë shkallë ngjitëse për në piedestalet humane ose hon gremisë në fundërrinat e njerëzimit.

Realitetin asnjans (neutral) të epshit, e sqaron shumë bukur dr. En-Nablusi në ilustrimin e tij në të cilin e përngjason epshin me karburantin e lëngët të automjetit, thotë: “Nëse lëngu i karburantit vendoset në depozitën e saktë, rrjedh në tubat ekzaktë dhe ndizet në kohën dhe vendin e duhur, në këtë rast prej këtij lëngu lind lëvizje e dobishme. Por po ky lëng (karburant), nëse derdhet mbi automjet dhe i vihet shkëndija, e djeg automjetin me gjithë kë gjendet brenda tij.

Pra, ky karburant i lëngët, ashtu siç është fuqi e dobishme dhe e shkëlqyeshme lëvizëse, po ashtu është edhe fuqi shkatërruese dërrmuese dhe, i tillë është edhe epshi. Besimi im kategorik është se epshet në vetvete janë asnjansë dhe përbëjnë shkallë ngjitëse për në pedestal ose hone gremisë në fundërrin.

Shembulli në kontekst, është ai i personit që martohet me një grua të mirë, shikimi i së cilës i dhuron lumturi, e cila i bindet nëse ai e urdhëron, ia ruan nderin dhe familjen kur ai mungon dhe bën me të djemë të mbarë e vajza që martohen me të rinj besimtarë. E tillë familje është e shkëlqyeshme, me nipa dhe stërnipa, mbesa e stërmbesa të mbarë. Edukimi i brezave të saj është me nivel të lartë dhe ata janë individë të dëlirë në shoqëri. Paraardhësi më i vjetër i këtyre gjeneratave gëzon një pozitë shumë të shquar... dhe zanafilla e gjithë kësaj nisme është raporti seksual, a nuk është kështu?!

Në anën tjetër njeriu e ka të mundur të hapë një klub nate, ku të veprohen faje dhe mëkate, ku vizitorët të mund të bien në kurvëri dhe haram (vepra të paligjshme) e kështu me radhë. E gjen këtë vend qendër të shturjes dhe prishjes... dhe zanafilla sërish është raporti seksual.

Po pra, epshi është asnjans dhe me të mundet të ngjitesh në piedestalet humane ose të gremisesh në fundërrinat njerëzore dhe, në të dy rastet epshi është po ai.”⁷²

Fakti i tretë: Një epsh i pakontrolluar do të thotë lumturi e rrënuar

Është fakt se pasioni apo sensualiteti, është fuqia lëvizëse e njeriut, e cila në origjinë është asnjans dhe nëse mirëpërdoret – me lejen e Zotit – e ngjit njeriun në pedestal, por nëse keqpërdoret e gremisë atë në humnerë... Mes instinktit të njeriut dhe karakterit të tij ka ndryshim të thellë: i pari është tipar i përgjithshëm i botës shtazore, kurse i dyti është një veçori humane që e mundëson njeriun të arrijë tek virtyti i lartë. Rëndësia e virtytit të lartë mund të spikatet më së miri tek besimtari musliman, sesi ai jeton i balancuar mes drejtësisë dhe vetëkontrollit dhe sesi përmbushjen e epshit të tij muslimani e dëlirë nëpër filterat hyjnorë të: udhëzimit të argumentuar, disiplinimit të përshkallëzuar dhe virtytit të përparuar...

Mes lumturisë dhe sensualitetit (epshit) ka dallim të madh: sensualiteti është shqisor, kënaqet përmes të mirave materiale si ushqimi, veshja, raporti seksual, shtëpia, pasuria e katandia, si për mashkullin ashtu edhe për femrën dhe, buron nga jashtë unit human...

Krijuesi i Madhëruar, për një urtësi shumë të madhe, deshi që sensualiteti në këtë botë të mos ketë furnizim të vazhdueshëm, por furnizimi i tij të jetë i mangët. Çdo kënaqësi sensuale e ka një vlim dhe pastaj vijon në rënie, bëhet diçka e zakonshme dhe së fundi e humbet për fare lustrën e saj... Kështu njerëzit që arrijnë të kenë sukses në një objektiv të kësobotshëm, me ta arritur këtë sukses, ndjejnë një boshllëk shumë të madh në shpirtin e tyre, sepse në shpirt ka një boshllëk të cilin nuk e mbush paraja, as pozita dhe as stolitë e kësobotshme... Sa më sipër ndodh sepse njeriu është krijuar për njohjen permanente të përhershmerisë së Allahut të Madhëruar, ndaj dhe shpirti human u natyrizua të aspirojë përhershmerisht, teksa rreziku më kërcënues për shpirtin human qëndron pikërisht tek aspirimet dritëshkurtra, falsiteti i të cilave demaskohet me boshllëkun irritues shpirtëror që e pushton personin me t'i arritur këto pseudoaspirata...

---

⁷² - <http://nabulsi.com/blue/ar/print.php?art=1400>. (Lënda në vijim e faktit të dytë dhe të tretë, referohet tek burim në fjalë (i këtij fundshënimi), me ndërhyrje të lehta nga përpiluesi.)

Fakti i katërt: Bota sensuale/seksuale dhe roli i saj i patjetërsueshëm ndër dy gjinitë e kundërta humane

Instinkti seksual që gjendet tek burrat dhe gratë, është prej sekreteve që Zoti vendosi ndër ta për urtësi të shumta, prej të cilave është edhe vijimësia e brezave njerëzor...

Askush nuk mund ta mohojë ekzistencën e këtij instinkti, prandaj është marrëzi t'u kërkohej meshkujve vetëpërmbajtje dhe reagim i natyrshëm, teksa u ekspozohen parreshtur panoramave të lakuriqësisë dhe zhveshjes, duke u lënë në hije ndikimi i instinktit të fuqishëm në fjalë...

Tërheqja mes burrave dhe grave është e natyrshme/instinktive dhe e tillë do mbetet, sepse ajo lëviz në dejet e dy palëve, duke rrezatuar tek seksi i kundërt tendeca dhe instinkte që merren automatikisht dhe vënë në lëvizje gjendrat hormonale, të cilat prodhojnë shfrenueshëm në gjak hormone që ndikojnë drejtpërdrejt në tru dhe sistemin nervor...

Spikatja e karakteristikave femërore qëndron tek tërësia strukturore femërore e saj, paraqitja e saj, sjelljet, mendimet dhe tendencat e saj; sikundër spikatja e karakteristikave mashkullore qëndron tek trupi, paraqitja, zëri, veprimet dhe prirjet e tij...

Sikuse erotika sensuale/seksuale e vendosur në unin njerëzor është prej sekreteve dhe urtësive të Zotit, njëjtë është edhe raporti seksual, i cili përbën ngacmuesin dhe shënjestrimin më të fuqishëm të mendjes, unit dhe shpirtit human...

Bota e pasioneve dhe sensualitetit është padyshim një nga mirësitë më të mëdha të Krijuesit me të cilën Ai e pajisi krijesën e Tij "njeri" dhe si e tillë nuk kishte sesi të lihej pa u sistemuar me normat ligjore hyjnore...

Vetëm kur bota e pasionit u shfrenuar, u bëmë dëshmitar të apartamenteve pa shtëpi, shtëpive pa bashkëshortë, fëmijëve pa prindër, bashkëjetuesve të pamartuar, perversëve sensualisht të devijuar etj...

Së dyti: Domosdoshmëria e hixhabit është brenda kornizave të mirëqenies sociale

Fakti i parë: Zbërthimi i hixabit përbën zbërthim të familjes dhe mirëqenies sociale

Nuk dua të akuzoj askënd në thelbin e zemrës së tij, por dua të përmend fakte që bëjnë “mu”,- siç thotë populli...

Përfytyroni sa çifte të lumtura do ishin ato çifte që do vepronin vetëm sipas udhëzimeve islame, pra nëse tërësia e joshjes femërore të gruas do vepronte vetëm brenda ambienteve private bashkëshortore, ku pa dyshim vendin kryesor e zë shtëpia dhe sidomos dhoma e gjumit... Por përkundër kësaj, në vend që femra në shtëpi me bashkëshortin e saj të vishet sa më joshëse dhe jashtë ku dominojnë meshkujt (të cilët nuk ka dyshim se do mendojnë epshërisht për të) të vishet sa më serioze, ajo që ndodh është e kundërta... Teksa gruaja qëndron minuta të tëra para pasqyrës, parfumeve dhe kozmetikës, në përgatitje për të dalë në rrugë të madhe, ajo ia mbyll burrit të lehtëmanipulueshëm gojën me një togëfjalësh që e thotë shkujdesur ngahera në situata të tilla: “Për ty jam bërë kështu”... Sikur burri i shkretë të kishte pasqyra anësore hajde de, por ja që nuk ka... Teksa faktikisht (siç shprehet dr. Bilal Filips) mendja e pashpëlarë, pavarësisht asaj që realisht synon femra e shkretë e degdisuar në këtë gjendje, e pranon se ajo femër që del në rrugë të madhe më shumë e zhveshur sesa e veshur dhe e lyer dhe zhgërryer me parfumin dhe kozmetikën e saj më joshëse, vetëm sa po u thotë meshkujve të huaj: “I am available/Jam e gatshme”...

Sarkazma e Ahmed Didatit është me vend, kur thotë se edhe një burrë plak s’do ndihej rehat kur sytë t’i binin mbi këto femra “të veshura/të zhveshura”. Në një tjetër rast dr. Didati e çjerr paq maskën e pseudokulturës perëndimore, duke thënë se trendi i saj është në fakt “shndërrimi i gruas në makineri seksi dhe pune” dhe arritja e këtij objektivi arrihet më së miri duke e bërë gruan elektron të lirë të shkëputur nga graviteti i institucionit të familjes dhe duke e “çliruar” nga manteli i trupit dhe së këtëjmi nga manteli i turpit dhe dinjitetit...

Realiteti therrës i mosnjohjes së sensit të veshjes nga sa e sa gra të ditëve të sotshme, është sjellë po kështu në mënyrë shumë të qëlluar në gjuhën e aktualitetit “Qëndron gruaja e gjorë gjithë ditën në publik më shumë zhveshur sesa veshur dhe në darkë shkon e futet në shtratin e burrit të saj me pizhame”...

Fakti i dytë: Zhveshja shpie në anarkizëm, shtazarizëm, zvetënim dhe kurrresi qytetërim

Zhveshja shpie në anarkizëm (çrregullim social), shtazarizëm, zvetënim dhe kurrresi qytetërim. Pseudoliria që lejon çdo gjë dhe refuzon t'i vendos kufi veprimit human, është në fakt anarkizëm dhe shtazarizëm, pasi kësaj njeriu ia lëshon frerët instiktit të tij dhe nuk e kanalizon sensualizmin e tij me filterin e të mirës (pozitives) apo të keqes (negatives)... Trampolina e kësaj anarkie shtazarake është filozofia antihyjnore, se “njeriu jeton vetëm një jetë dhe pastaj bëhet dhé varri e asgjësohet”, pra – sipas mohueseve të Shpalljes së Zotit – njeriun pas vdekjes nuk e pret as gjykim, as shpërblim dhe as ndëshkim...

Mirëpo kjo gjë bie ndesh kryekëput me botëkuptimin aksiomatik hyjnor islam mbi ekzistencën e qenies humane, i cili dekreton se “njeriut iu mundësua mëkëmbësia në tokë për ta gjalluar tokën me ligjet lulëzuese të Krijuesit të gjithësisë, përkundrajt shpërblimit ose ndëshkimit të amshueshëm”. Botëkuptimi islam sqaron argumentueshëm, se kjo botë është xhade dhe jo vendbanim, është testim dhe jo rehatim, është bota e punës dhe jo e shpërblimit, është parcelë të mbjellash të cilat korren në amshim, se në të provohen unët, zemrat dhe gjymtyrët njerëzore, sesa udhëzimet autentike hyjnore kanë për t'i jetësuar dhe, pas vdekjes çdo njeri sërish ka për t'u krijuar, para drejtësisë supreme hyjnore për t'u gjykuar, me Xhenet (Parajsë) për t'u shpërblyer ose Xhehenem (Ferr) për t'u ndëshkuar...

Nëse zhveshja do të përbënte vlerë dhe qytetërim, atëherë do duhej që kafshët t'i quanin gjallesat më të qytetëruara... Por sa e qytetëruar mund të jetë një botë ku femra është thujse e telekomanduar në çështjen e saj më të rëndësishme, atë të veshjes/zhveshjes së saj; sa e qytetëruar mund të jetë një botë ku hijeshitë femërore janë zhvlerësuar aq shumë saqë pa u dhënë asnjë qindarkë hilet më intime femërore shfaqen në detaj në rrugë të madhe?!

Një stilist i famshëm francez, e vulos faktin e mësipërm me thënien e tij sa të poshtër por aq edhe reale: “Me një të rënë të lapsit, unë diktoj sesi do të vishen/zhvishen nesër femrat e Francës...”, dhe natyrisht së andejmi epidemia merr botën mbarë. Shpëlarje e trurit në masë...

A nuk e keni parë mënyrën skandaloze të veshjes së kukullës barbi – me të cilën janë lidhur dhe luajnë aq shumë vogëlushet tona – qoftë në filmat me kartona, qoftë në dyqane; për të mos bërë fjalë për personazhet e tjera kryesore të filmave me apo pa kartona të ndjekur nga vogëlueshet dhe adoleshentet tona?! Shpëlarje e trurit në masë...

Më ironik dhe paradoksal është fakti perëndimor, sesi pasi femra e telekomanduar është “çliruar” nga rrobat e saj dhe po tund “triumfuese” rripat e fundit të mbetura në trupin e saj, pas kësaj çuditërisht i mëshohet fuqishëm

ligjeve dhe masave të rrepta penale kundër përdhunimeve... Por siç thotë populli, “baruti dhe zjarri” nuk mund të rrinë pranë, dhe faktikisht “baruti” ka plasur keqas në perëndim, ku përdhunimet fizike por edhe ato morale të femrës janë në “rënie të lirë”...

Fakti i tretë: Hixhabi konsolidon etikën e lartë dhe modestinë

Sigurisht që gruaja muslimane e di mirë se krahas veshjes së trupit të saj fizik, gjendet edhe një veshje tjetër që Allahu i Madhëruar e ka quajtur “veshja e përlësisë para Allahut”; dhe nëse kjo e fundit do ta vesh hijshëm si dhe sa duhet zemrën e femrës muslimane, atëherë me lejen e Allahut, do përballohen edhe sfidat e veshjes së jashtme dhe muslimanja do ta zbatojë me dëshirë urdhrin e veshjes së hixhazit të ardhur nga Allahu i Madhëruar, e brumosur me bindjen se në këtë urdhrë gjendet mirësia e saj e përdybotshme...

Hixhabi (mbulesa fetare e gruas) nuk është thjesht një copë tekstili që vendos femra mbi kokën e saj, por përtej kësaj ai është metodologji e përpiktë komunikimi, raportesh dhe ndjesishë dhe është sistem besimi, sjelljeje e ndijimi, që është përsosur më së miri nga ligji hyjnor islam...

Modestia në veshje është urdhrë parimor i Islamit, teksa përvijimi i linjave të trupit ku shpien veshjet e ngushta, transparente ose zbuluese të trupit, në kandarin e virtytit përbën padyshim antonimin e modestisë. Në këtë çështje barazohen burri dhe gruaja, prandaj në Islam sipas shumë mendimeve të mirëargumentuara edhe burrat lipset të veshin fustanellë ose së paku pantallona të gjera jo të tejdukshme (gjë që ka qenë e pranishme edhe tek ne shqipëtarët, në jug me fustanellat dhe në veri me tirqet) që nuk i nxjerrin në pah linjat e trupit, madje edhe mbulimi i kokës së burrit me shaminë karakteristike burrërore të kokës përbën një traditë zakonore të bukur të veshjes modeste të Profetit (Paqja qoftë mbi të!). Në një shoqëri të tillë muslimane, burrat dhe gratë janë të veshur afërsisht njëjtë... Kohë më vonë burrat do të zbuloheshin gjithnjë e më shumë, por femrat do të mbeteshin të veshura siç duhet në jetën publike dhe së fundi mbërritëm në ekstremin ku femra po e zbulon thujtë tërësish trupin e saj, ndërsa burri po mbërthehet deri në fyt dhe nuk guxon të zbulohet as sa gjysma e femrës sepse mund të etiketohet si njeri i marrë nga “kritikët e modës”...

Dëlirësia dhe modestia nuk gjenden vetëm në zemër, por gjenden në zemër dhe në trup; e nuk mundet të gjendet dëlirësia dhe pastërtia në zemër nëse gjymtyrët e unit që bart këtë zemër bëjnë punë të pista. Muslimanja e di mirë se kurvëri nuk bën vetëm organi gjenital, por në të bie edhe syri që shikon në haram, prandaj ajo nuk e lejon kurrsesi veten e saj që të jetë instrument përmes të cilit burrat e huaj të bien në kurvërinë e syrit...

Dëlirësia është bimë madhështore që rrënjët i ka në zemër dhe frutet i çelin tek gjymtyrët. Përmirësimi i unit është kusht për përmirësimin e gjymtyrëve, e nga

ana tjetër përmirësimi i gjymtyrëve angazhon neutralizimin e ngacmuesve që nxisin raporte të paligjshme dhe dhunim të drejtave mes dy gjinive të kundërta, ku me siguri në listën e këtyre nxitësve një vend që nuk duhet neglizhuar zë edhe zhveshja a veshja me rroba të ngushta e femrës. Por kujdes për sa më sipër mund të bëjë vetëm kush e fortifikon dhe ruan unin e tij nga gjeneruesit më të rrezikshëm të mëkateve dhe sprovave, gjë e cila mund të arrihet vetëm duke sjelle vazhdimisht ndër mend mbikëqyrjen e Allahut, të cilës nuk mund t'i shpëtojë asgjë prej akteve tona që i bëjmë haptaz apo fshehtaz njerëzve dhe duke e përkujtuar vazhdimisht unin tonë me shpërblimin që ka premtuar Shpallja Hyjnore për mirësinë dhe dëlirësinë, si dhe ndëshkimin për ligësinë dhe shturjen...

Fakti i katërt: Zhveshja graduale e femrës, është antonim i mirëqenies sociale të saj dhe shoqërisë ku ajo jeton

Është fakt se burri është shumë i ndjeshëm kundrejt ngacmimeve pamore dhe se instinkti epshëror i tij nuk rresht së kërkuari forma dhe burime të reja sensualizuese për epshin e tij; ndryshe nga gruaja që nuk ngacomohet nga format e jashtme sa ndikohet nga sjelljet, duke qenë se temperamentit i saj është i prirur tek jeta emocionale e stabilizuar dhe e pandryshueshme, me trajtë të qëndrueshme raportesh. Sa më sipër është bazuar në studimet shkencore të dy sondazheve të bëra në Amerikë:

tek sondazhi i parë (i bëri në vitin 1997), grave të intervistuarave u shfaqeshin pamje provokative seksuale burrash dhe 4/5 (80%) e grave të intervistuarave u shprehën se këto pamje të revistës në fjalë nuk përbëjnë për to ngacmim seksual;

ndërsa tek sondazhi i dytë (i bëri në vitin 1994), vjen se burrat në Amerikë – ku dominon mendësia se i pamartuari nuk ka asnjë pengesë/problem të bëjë prostitucion – mendonin të kishin në vitin në fjalë raporte seksuale me gjashtë gra dhe ky mendim rritej me tetë për dy vitet e mëpastajmë, ndërkohë që gratë (në të njëjtën intervistë dhe në të njëjtat vende) mendonin të kishin raporte seksuale me një burrë të vetëm në vitin në fjalë dhe ishte po ai burri që ata e mendonin për vitin e mëpastajm...⁷³

Sondazhet flasin qartë se zhveshja graduale e femrës në vendin ku e tillë gjë u promovua mbi pretendimin e arritjes së mirëqenies së saj dhe shoqërisë, vetëm sa ndolli më tepër përdhunimin dhe përcmimin e botës femërore.

“Të paktën 2/3 e grave, i janë ekspozuar gjatë jetës së tyre tablove të ndryshme të dhunimit shtëpiak, dukuri e cila ka pasur impaktin e vet vjetor tek katër milion

---

⁷³ - Are pictures of naked men sexy?: New York Post woman-on-the-street interview, December 29, 1997 (Quoted by, Wendy Shalit, op. cit., p.116 dhe Wendy Shalit, op. cit., pp. 90-91.

gra në Gjermani dhe katër milion bashkëshorte në Shtetet e Bashkuara të Amerikës.”⁷⁴

Të dhënat lidhur me përdhunimet, ngacmimet seksuale dhe krimet e tjera morale që bëhen kundër femrave në Perëndim (Amerikë, Evropë etj.), të cilët sipas pretendimit të tyre i kanë dhënë një rol tejet të rëndësishëm lirisë së individit, tregojnë se situata ka dalë jashtë kontrollit dhe shfrenimi moral ka arritur kulmet. Më konkretisht në librin “Krimi në Amerikë” vjen, se krimi i përdhunimit seksual të dhunshëm (me armë) që ndodh në Amerikë kap shifrën 1 për çdo 6 minuta, teksa të dhënat më të reja tregojnë se ky krim është rritur edhe më shumë...

Përqindja më e lartë e shturjes, shfrenimit dhe perversitetit seksual dhe në të njëjtën kohë humbjes së nderit dhe ngatërimit të gjenealogjisë/prejardhjes familjare, është i lidhur ngushtë me daljen e femrës në publik të pispollosur mes veshjes dhe zhveshjes dhe, përqindja në fjalë është në përpjestim të drejtë me daljen e gruas në këtë paraqitje të zbërthyer nga çdo fisnikëri dhe vlerë... Përqindja më e lartë e sëmundjeve seksuale si sida etj., gjendet në vendet e shfrenuara ku pseudoliria e femrës ka dalur jashtë çdo kontrolli, shtoi kësaj sëmundjet dhe ngërçet shpirtërore, që i kanë bërë shumë të rinj e të reja të këtyre shteteve të strehohen tek vetvrasja...

Shifrat flasin: “Mirëqenia femërore në botën që injoron hixhabin, mbetet një mirazh”

Sa në të vërtetë arrihen modelet perëndimore të realizojnë fisnikërimin e gruas, sa e çmuan vlerën e saj dhe sa e përmbushën lumturimin e saj?

Le të përgjigjemi me gjuhën e shifrave, të cilat i përcjell tek ne një shërbim zyrtar amerikan përmes sondazhit të bërë prej tij në vitin 2007, lidhur me profesionet që kanë bërë gratë në Shtetet e Bashkuara të Amerikës në vitin 2007, ku vjen se:

96.7 % e punonjësve të sekretarisë dhe shërbimeve administrative janë gra!

75.6 % e mercollogëve (shitësve) janë gra!

74 % e kamarierëve janë gra!

93 % e recepsionistëve janë gra!

68.5 % e punonjësve të shërbimit ndaj klientëve janë gra!

89.2 % e shërbyesve dhe punëtorëve të pastrimit janë gra!

92.9 % e punonjësve të flokëtoreve dhe kozmetikës janë gra!⁷⁵

---

⁷⁴ - Frederiko Mayer, “New World”, f. 137.

⁷⁵ - <http://dol.gov/wb/factsheets/20lead2007.htm>.

Së treti: Domosdoshmëria e hixhabit është brenda kornizave të logjikës së shëndoshë

Domosdoshmëria e hixhabit (veshjes/mbulesës fetare të gruas) është brenda kornizave të logjikës së shëndoshë, mbështetur në faktet në vijim:

Fakti i parë: Zhveshja nga hixhabi është zhvlerësim

Çudi me burrat e sodit, gratë e të cilëve janë zhvlerësuar aq shumë saqë për detajet e botës së tyre trupore dhe sensuale mund të marrësh një lum materiale vetëm me një “klikim” të syrit në rrugë apo të gishtit në rrugën e madhe “internet”, kurse një depërtim tek llogaria e kontos bankare të këtyre “burrave” do të ishte një “mission impossible”, a thua se gratë e tyre kanë vërtetë më pak vlerë se paratë e tyre?!

Në shoqëritë perëndimore që mbrojnë me fanatizëm zbulimin pakufi të trupit të femrës, duke sulmuar haptazi insitucionin e martesës me përkufizime të mbrapshta të tipit “Martesa është dhunim legal”⁷⁶, zhvlerësimi i femrës po rritet në shifra gjithnjë e më alarmante, falë çlirimit ligjor të burrave nga përgjegjësitë e tyre bashkëshortore, prindërore dhe familjare, sidomos pas përhapjes në masë të fenomenit të ashtuquajtur “bashkëjetesë”, i cili është në fakt argumenti më i fortë i mosbesimit të këtyre çifteve për të jetur dhe formuar familje bashkë. Sa më sipër ka krijuar një vatër pjellore për përhapjen epidemike të shturjes morale, shfrenimit seksual, perversitetit, tradhtisë bashkëshortore, zbërthimit të familjes, divorceve, sëmundjeve të pashërueshme seksuale dhe atyre mendore...

Fakti i dytë: Spekulumet me hixhabin bëhen për interesa të ngushta nga njerëz joparimor

A nuk është për t'u çuditur me pseudokërkuesit e të drejtave të njeriut në përgjithësi dhe femrës në veçanti, të cilët propagandojnë lirinë personale deri në shenjtërim, sesi “lirinë e individit nuk lejohet ta cenojë askush”, por në anën tjetër nuk pipëtin askush prej tyre për femrën e mbuluar me hixhab të besimit hebraik ose të krishter dhe as ngre zërin kush në mbrojtje të femrës muslimane të dhunuar barbarisht në Bosnje, Kosovë, Burma etj. nga jomuslimanët, apo në Siri e gjetkë nga regjimet diktatoriale. Ndërsa në krahun tjetër këta pseudombrojtës të të drejtave të individit, ndërhyjnë pa problem tek liria e grave muslimane të cilat me pëlqimin e tyre janë veshur me hixhab, duke i akuzuar ato si të prapambetura, teksa dihet mirë fakti: se përparimi nuk ka qenë kurrë peng i veshjes dhe paraqitjes së jashtme të njeriut, por ka qenë produkt i hulumtimeve dhe kërkimeve, tek të cilat njeriu arriti përmes mendjes dhe përdorimit të inteligjencës së tij dhe se veshja e hixhabit nuk e pengon aspak gruan të fitojë

---

⁷⁶ - Andrea Dworkin, *Our Blood: Prophecies and Discourses on Sexual Politics*, pp. 27, 105 (Quoted by, Wendy Shalit, op. cit., p.112).

njohuri e thellohet në lëmin shkencor dhe as të kryejë detyrimet dhe punët e saj dinjitoze.

Janë pikërisht këta spekulatorë që bëjnë thirrje tek martesë mes dy gjinive të njëjta dhe sjellje të tjera perverse, duke ftuar për në post-modernizëm përmes nihilizmit (konsiderimit të njeriut një qenie të komanduar nga instinktet e egra të vatëruara brenda tij ose nga ligjet mekanike prezente jashtë tij të cilat ai nuk mund t'i kapërcejë)⁷⁷ dhe nudizmit (pseudofilozofisë së mbulimi i qoftë edhe zonës më intime të trupit të meshkujve dhe femrave në ambientet publike s'është veçse një ndrydhje artificiale shoqërore dhe se origjina është që njeriu të njaftohet me lëkurën e tij dhe të mos ketë nevojë për asnjë rrobë, saqë nëse në mesin e tyre një grua do dilte me bikini, ajo do të akuzohej si ekstremiste)⁷⁸...

Pa dyshim nën këtë këndvështrim vjen dhe përfytyrimi perëndimor mbi "femrën ideale", e cila – sipas këtij këndvështrimi – është gruaja që refuzon të jetë bashkëshorte, nënë madje edhe femër, nën diktatin e demagogjisë nihiliste se seksi (gjinia) është skicim dhe montazh kulturor imagjinar që duhet zhbërë⁷⁹. Kësisoj u shndërrua gruaja në një lodër seksi tërësisht në shërbim të tregtarëve perëndimorë të "mishit të bardhë" dhe trupi i saj iu nënshtrua 7 x 24 (në çdo ditë të javës dhe orë të ditës) masmedias, duke u kthyer në një makineri në shërbim të tregut të reklamave dhe zbavitjes... Pastaj me kohë, gruaja në perëndim, nga "mëkatore e pavullnetshme" do të shndërrohej në "mëkatore të vullnetshme", stimuluar nga goja e demagoqeve më me zë perëndimore, njëra prej të cilave (Naomi Wolf) pa asnjë ngurrim do të thoshte: "Nuk ekzistojnë vajzat e mira (të mbara). Të gjitha ne jemi vajza të këqija (të mbrapshta)"⁸⁰; për të qenë në secilin rast një manekin (kukull) me bukurinë e të cilës dëfrenjë meshkujt për sa kohë s'i ka rënë boja. Ndërsa me mbarimin e hijeshisë dhe njomështisë së tyre femërore, shterojnë edhe aspiratat e këtyre grave dhe ato nga "gra plot hir" kthehen në "pirgje/copa mishi me dy sy" që nuk i honeps kush dhe nuk përbëjnë më kurrfarë vlere!

Fakti i tretë: Hixhabi është traditë e grave të fisme dhe mbron privatësinë e gruas

Çështja e hixhabit (rrobës/mbulesës fetare të gruas muslimane) është njëjtë si tradita e monarkëve, shtresave elitare apo ajo e një shtrese të caktuar të një populli, të cilët vishen me rroba të veçanta, serioze dhe të gjata...

Të gjithë i dëshirojmë makinat me xhama të errët, që simbolizojnë dëshirën e pamanipuluar të njeriut për privatësi, të cilën e krijon më së miri tek femra

---

⁷⁷ - AbdulUehab El-Mesiri, El-Almanije Tahte El-Mixhhar, f. 56.

⁷⁸ - Frances Merrill, Among the Nudists, Early Naturism, Read Books, 2008.

⁷⁹ - Andrea Dworkin, Woman Hating, p.174 (Quoted by, Wendy Shalit, op. cit., p.197).

⁸⁰ - Wendy Shalit, op. cit., p.8.

muslimane, hixhabi mbulues i saj. Meshkujt mahrem janë pikërisht ata njerëz që i përkasin jetës sonë private brenda territoreve tona “me xhama të zinj/pa hixhab”, ndërsa të tjerët është krejt normale të mbeten jashtë këtij territori...

Më e mira që mund të pyetet për vlerën që përbën hixhabi (mbulesa fetare për të) është gruaja muslimane dhe më konkretisht në një sondazh të bërë në vitin 2005 nga “The Gallup Organization” nën tematikën “Çfarë duan gratë: Dëgjimi i zërit të muslimaneve”, që përfshiu 8000 gra nga 8 shtete të ndryshme, rezultoi se ato “nuk e konsiderojnë hixhabin (mbulesën fetare të gruas) padrejtësi, ndryshe nga perëndimorët. Shumica e grave të pyetura ishin të opinionit se gjëja më e keqe e kulturës perëndimore është degradimi (zhvlerësimi) i vlerave humane dhe degjenerimi (shthurja) morale.”⁸¹

Në fakt është i qartë realiteti se ai që e thërret femrën në zhveshje, e sheh atë vetëm me syrin me të cilin kodoshët shohin dashnoret. Kurse ai që e thërret atë tek mbulesa, e bën këtë sepse në mendjen e tij kjo femër shihet me syrin me të cilin njeriu sheh nënën, motrën dhe bijën e tij, si një segment të pandashëm të tij, si pjesë të shpirtit të tij, me krenari bëhet truproja i saj dhe lëndohet që ajo të trajtohet si manekin që abuzuesit pasi të dëfrehen e hedhin në koshin e plehrave...

Dr. Katerin Bulok, e sqaron qartë ndryshimin thelbësor mes gjykimit mbi hixhabin (mbulesën fetare të gruas) të nxitur nga lavazhi mediatik perëndimor i trurit dhe atij të bazuar në përjetimin e vlerës hyjnore humane të veshjes së hixhabit, thotë: “Në vitin 1991 pashë një kronikë lajmesh televizive ku shfaqeshin gratë turke që i ktheheshin hixhabit. U shokova dhe ndjeva keqardhje për ta. Thashë me vete: ‘Të gjorat ato, u është bërë lavazh (shpëlarje) truri nga kultura e tyre e mëparshme.’ Isha e bindur – si shumë evropian – se Islami i persekuton gratë dhe se hixhabi është simboli i persekutimit të tyre. E pra imagjinojeni befasinë që më ndodhi pas katër vitesh, teksa e shihja veten para pasqyrës së një qendre tregtare, veshur me një veshje që përfaqësonte tërësisht veshjen e atyre ‘grave të persekutuar’. Nisja ime në këtë udhëtim shpirtëror ka qenë në periudhën e magistraturës, që pas katër vitesh rezultoi me pranimin e Islamit. Udhëtimi im mbartti në palat e tij kalimin tim nga urrejtja e Islamit, në respektimin e tij, interesimin për të dhe pranimin e tij.”⁸²

---

⁸¹ - Ali Shehata, Heather El Khyari and Julie S. Mair, *Demystifying Islam: Your Guide to the Most Misunderstood Religion of the 21st Century*, Florida: Elysium River Press, 2007, p.265.

⁸² - Katherine Bullock, op. cit., p.xiii.

Realiteti i tretë: Aspekte të spikatura juridike islame mbi hixhabin

Trajtim i përmbledhur i disa aspekteve të spikatura juridike islame mbi hixhabin.

Së pari: Norma të hixhabit

Përkufizimi i hixhabit

Hixhabi sheriatik (rroba/mbulesa fetare e gruas) të cilin gruaja obligohet ta veshë kur del nga shtëpia e saj (apo në ambientet ku ka burra të huaj që nuk janë mahrem të saj), është çdo veshje që e mbulon tërë trupin e saj, duke përmbushur tre kushtet në vijim:

Kushti i parë: ta përfshijë të gjithë trupin e saj (ku përjashtim sipas disa mendimeve të dijetarëve muslimanë bëjnë fytyra dhe dy pëllëmbët e duarve);

Kushti i dytë: të mos jetë zbukurim në vetvete, të jetë i trashë, i errët, jo i tejdukshëm, i bollshëm, mospërshekruer i linjave të trupit dhe të mos jetë i parfumuar apo aromatizuar;

Kushti i tretë: të mos u përngjajë rrobave të meshkujve, të jobesimtareve apo femrave të shthurura dhe të mos jetë rrobë që vishet për famë.⁸³

Dispozita e hixhabit

Hixhabi (rroba/mbulesa fetare e gruas) është një obligim hyjnor, braktisja tërësore e të cilit përbën një mëkat madhor që e ekspozon vepruesen e saj para ndëshkimit në zjarrin e Xhehenemit...

Dijetarët tanë të afirmuar, në lidhje me mosveshjen e hixhabit nga gruaja muslimane në ambientet ku gjenden meshkuj të huaj (që nuk janë prej mahremëve që lejohet ta shohin atë pa hixhab), thonë se me siguri e tillë gjë përbën një mëkat madhor...

Besimtarja e devotshme duhet ta tregojë veten e saj edhe përmes paraqitjes së saj të jashtme. Besimi dhe përkushtimi i saj duhet të shfaqen botërisht në veshjen e saj, ashtu si dhe në fjalët dhe veprat e saj; të ndriçojnë çdo sjellje dhe situatë të saj dhe ta imunizojë atë nga pispillosja dhe zbulimi, që Allahu i Madhëruar i ka cilësuar si veprim të kohës së padijes: “**...mos i zbuloni hijeshitë tuaja, ashtu siç zbuloheshin në kohën e padijes** [në periudhën paraislame]!”⁸⁴

---

⁸³ - Dy kushtet e para janë për rrobën që duhet të veshë gruaja muslimane jashtë shtëpisë, kurse kushti i tretë vlen për veshjen e saj brenda apo jashtë shtëpisë.

⁸⁴ - Kuran, El-Ahzab: 33.

Po në këtë kontekst profeti Muhamed (Paqja qoftë mbi të!) ka thënë: “*Dy kategori prej banorëve të zjarrit nuk do t’i shoh: një popull që bartin kamxhikë sikurse bishtat e lopëve [me të cilët i keqtrajtojnë padrejtësisht njerëzit] dhe gra të veshura të zhveshura, që ecin dhe i mësojnë edhe të tjerat të ecin duke u anuar [me arrogancë dhe mendjemadhësi], kokat e tyre [i modelojnë me copëra dhe ngjashëm që i bëjnë të] duken si xhungat e lëkundshme të deveve, ato s’kanë për të hyrë në Xhenet dhe as kanë për ta gjetur aromën e tij, teksa faktikisht aroma e tij gjendet (vërehet) në një distancë prej kaq e kaq [në një transmetim vjen ‘nga 40 vjet larg’⁸⁵].”⁸⁶*

Në tekstet e shenjta të mësipërme spikatet qartë pispillosja e ndaluar dhe fakti se mosveshja korrekte, nga e cila lëngonjë shumë e shumë gra, gjen shprehje përmes: (së pari) veshjes së një pjese të trupit dhe zbulimit të tjetrës, (së dyti) veshjes me rroba të ngushta që i tregojnë format e trupit, (së treti) veshjes me rroba transparente poshtë të cilave duket trupi dhe (së katërti) veshjes me rroba dhe zhveshjes nga devotshmëria. Gjithashtu në thënien profetike në fjalë, vjen qartë kërcënimi i rreptë që kujtdo gruaja që beson Allahun dhe botën tjetër, i mjafton për t’u frenuar nga pispillosja, zbulimi dhe ekspozimi i hijeshive femërore para atyre meshkujve që gruaja nuk i ka mahrem, të cilët nuk lejohet t’i shikojnë ato...

Para kujt vishet hixhabi dhe para kujt jo

Dijetarët mysliman lidhur me veshjen e femrës myslimane para burrave të huaj që nuk janë mahrem të saj, thonë se ajo duhet të mbulojë gjithë trupin e saj, përveç fytyrës, dy pëllëmbëve të duarve dhe (sipas disa mendimeve) këmbëve nga kyçet/nyjat e këmbëve e poshtë.

Ndërsa sa i përket kategorisë *mahrem* të burrave me të cilët një femre muslimane i ndalohet përjetësisht martesë, muslimanes së rritur i lejohet që para tyre të zbulojë prej pjesëve të trupit të saj më shumë se fytyrën dhe dy pëllëmbët, pra mund të zbulojë flokët, fytin, krahët, këmbët poshtë gjunjëve dhe ngjashëm.

Konkretisht kategoria *mahrem* është cituar në ajetin kuranor në vijim:

"Thuaju besimtareve që të ulin shikimet e tyre [nga e ndaluara], ta ruajnë nderin e tyre [nga marrëdhëniet jashtëkurore] dhe të mos i shfaqin stolitë e tyre [stolitë dhe pjesët e trupit ku stolitë vendosen], përveç atyre që janë të dukshme [fytyrës, dy pëllëmbëve të duarve dhe (sipas disa mendimeve) dy këmbëve nga kyçi e poshtë]. Le t’i mbulojnë kraharorët me mbulesat e tyre [të kokës] dhe të mos ua shfaqin stolitë e tyre, përveçse:

- **bashkëshortëve të tyre** [mbulesa në rend të parë është në interes të bashkëshortit],

---

⁸⁵ - El-Bukhari 6914.

⁸⁶ - Sahihu Muslim 2128.

- **ose baballarëve të tyre** [ku hyjnë gjithashtu gjyshërit e besimtares nga nëna dhe babai, e sipër],
- **ose vjehërrve të tyre** [ku hyjnë gjithashtu babai i vjehrrit dhe vjehrrës së besimtares, e sipër],
- **ose bijve të tyre** [ku hyjnë gjithashtu bijtë e bijve [të djemve dhe vajzave] të besimtares, e poshtë],
- **ose djemve të bashkëshortëve të tyre** [ku hyjnë gjithashtu djemtë e djemve dhe vajzave të bashkëshortit të besimtares, e poshtë],
- **ose vëllezërve** [të besimtares],
- **apo djemve të vëllezërve të tyre** [ku hyjnë gjithashtu djemtë e djemve të vëllezërve të besimtares, e poshtë],
- **ose djemve të motrave** [ku hyjnë gjithashtu djemtë e djemve të motrave të besimtares, e poshtë],
- **a grave të tyre** [muslimaneve të tjera ndër to],
- **ose atyre që i kanë nën zotërim** [skllaveve],
- **ose shërbëtorëve që nuk kanë epsh ndaj femrave,**
- **apo fëmijëve që nuk i dinë ngacmimet e femrave.**⁸⁷

Përveç personave të ardhur në thënien e mësipërme kuranore, dijetarët kanë përmendur se tek burri që është mahrem për një grua hyjnë edhe: dajallarët dhe xhaxhallarët (e besimtares), si dhe përkatësia për shkak të pirjes gjë tek një mëndeshë⁸⁸.

Me fjalë të tjera, për termin islam “mahrem” është thënë:

Kategoria *mahrem* i referohet grupit të burrave me të cilët një grua nuk mund të martohet kurrë në jetë, për çdonjërin prej tre shkaqeve në vijim:

Shkaku i parë: *mahrem* për shkak të lidhjeve të gjakut si: babai, biri, vëllai, xhaxhai, daja, djali i vëllait dhe djali i motrës (nibat) etj.;

Shkaku i dytë: *mahrem* për shkak të pirjes gjë (qumësht) tek një mëndeshë, ku hyjnë: burri i mëndeshës (që konsiderohet baba nga gjiri i foshnjës), biri i mëndeshës (që konsiderohet vëlla nga gjiri i foshnjës), vëllai i mëndeshës (që

---

⁸⁷ - Kuran, En-Nur: 31.

⁸⁸ - Mëndeshë: Gruaja që i jep gjë një foshnje të huaj derisa të rritet, me kusht që: foshnja të ketë pirë gjë të paktën pesë herë të sigurta (ku në secilën pirje foshnja të jetë ngopur apo të ketë pirë deri sa të ketë lëshuar gjirin vetë) dhe të ketë pirë gjë kur ka qenë dy vjeç e poshtë. Lidhjet e qumështit kanë të njëjtin efekt ndalimi siç kanë lidhjet e gjakut, pra për shkak të pirjes së qumështit bëhen të ndaluar për martesë: babai, biri, xhaxhai, vëllai, xhaxhai, daja, djali i vëllait dhe ai i motrës (dhe kështu me radhë sikurse tek lidhjet e gjakut); nga qumështi.

konsiderohet dajë nga gjiri i foshnjës) dhe kështu me radhë sikurse u përmend në shkakun e parë;

Shkaku i tretë: *mahrem* për shkak të martesës (krushqisë): janë babai i burrit (vjeherri), djali i burrit (thjeshtri), burri i mamasë (njerku) dhe burri i vajzës (dhëndri).

Gjithsesi duket qartë hierarkia që përdor Kurani në çështjen e lejimit të zbulimit të më shumë se fytyrës dhe duarve të femrës, para personave të kategorive në fjalë, gjë që nënkupton se ky zbulim nuk është njëloj për të gjithë, por vjen nga zgjerimi drejt ngushtimit, pra lejohet zbulimi para burrit, pastaj një zbulim më i limituar lejohet para babait, e kështu me radhë.

Jashtë kësaj kategorie, gruas nuk i lejohet që të zbulojë veçse fytyrën, dy pëllëmbët e duarve dhe (sipas disa mendimeve) këmbët nga kyçet/nyjat e këmbëve e poshtë...

Mosveshja e hixhabit përbën një prej mëkateve madhore

Siç u cek më sipër, dijetarët muslimanë, në lidhje me mosveshjen e hixhabit nga gruaja muslimane në ambientet ku gjenden burra të huaj (që nuk janë mahrem që u lejohet ta shohin atë pa hixhab), thonë se me siguri e tillë gjë përbën një mëkat madhor dhe dispozita për këtë rast është ajo e kryerjes së mëkateve madhore...

Dispozita e kryerjes së mëkateve madhore

Sa i përket aspektit akaidologjik⁸⁹ islam, nëse prej besimtarit që falet burojnë disa mëkate, ai mbetet në Islam përderisa:

- a. nuk vepron ndonjë çështje që e nxjerr kryerësin e saj nga feja islame;
- b. nuk bie në ndonjë nga prishësit⁹⁰ e Islamit, si p.sh. rasti kur personi hallallin⁹¹ kategorik e bën haram⁹² ose anasjellas, me kushtin që këto lejime apo ndalime kategorike:

e para: të jenë dekretuar si të tilla me konsensus (mendim unanim/të njëzëshëm) të dijetarëve muslimanë;

---

⁸⁹ - Akaidologjik: Epitet i termit "akide"; kjo e fundit përbën një subjekt të shkencave islame që merret me çështjet e kredos (bindjes) islame.

⁹⁰ - Prishësit e Islamit: Synohen kontradiktat (papajtueshmëritë) e pranishme tek personi, prezenca e të cilave përbën hedhje poshtë të fesë islame dhe së këtejmi shfuqizim të identitetit islam të këtij personi.

⁹¹ - Hallalli: Me këtë term islam nënkuptohen të qenët në përputhje me ligjin islam apo karakteri i ligjshëm i diçkaje sipas kodit islam. Më konkretisht këtu hyjnë lejimet hyjnore islame.

⁹² - Harami: Me këtë term islam nënkuptohen të qenët në kundërvajtje me ligjin islam apo karakteri i paligjshëm i diçkaje sipas kodit islam. Më konkretisht këtu hyjnë ndalimet hyjnore islame.

e dyta: dispozita e tyre të jetë qartësuar për besimtarët pa pikë dyshimi dhe pa lënë vend për asnjë lloj interpretimi ndryshe.

Një musliman që bie në sa u cek quhet mëkatar dhe në amshim meriton të ndëshkohet në zjarrin e Xhehenemit, por çështja e tij mbetet në dorë të Allahut: nëse Ai do e ndëshkon dhe nëse do e falë. Pra asnjë njeri nuk mund të thotë në mënyrë kategorike se i tilli ka për t'u ndëshkuar ose jo, sepse kjo çështje i takon vetëm Allahut të Madhëruar dhe vetëm Ai ka dijeni për të. Ajo që dihet fetarisht është, se edhe nëse personi në fjalë hyn në botën tjetër në zjarrin e Xhehenemit, ai nuk mbetet përjetësisht në të...

Për një kuptim më të mirë të sa u cek më sipër, do të ishte e udhës të shpjegojmë në mënyrë të përmbledhur në rreshtat në vijim konceptin e mëkateve të mëdha dhe atyre të vogla.

Mëkatet e mëdha dhe mëkatet e vogla

Mëkate të mëdha, quhen:

a. të gjitha mëkatet që ligji islam i ka konsideruar vepra penale dhe ka vendosur për to masa të caktuara ndëshkimore në këtë botë si: vrasja, prostitucioni vjedhja etj.;

b. të gjitha mëkatet për të cilat ka ardhur kërcënim hyjnor specifik (i veçantë), ku hyjnë:

së pari: të gjitha mëkatet që Shpallja Hyjnore ka përmendur se do të ndëshkohen ashpër në botën tjetër;

së dyti: të gjitha mëkatet që Shpallja Hyjnore ka përmendur se vepruesin e tij e kaplon mallkimi a zemërimi i Zotit.

Mëkatet e mëdha janë të shumta dhe ndër to spikatin: keqtrajtimi i prindërve, gënjeshtria, dëshmia e rrejshme, magjia, prostitucioni (kurvëria), vrasja pa të drejtë, ngrënia e kamatës, ngrënia pa të drejtë e pasurisë së jetimit, thashethemet dhe shpifja, dezertimi nga fronti i betejës, shpifja kundër grave të ndershme, vjedhja, lënia tërësore e hixhabit etj.

Mëkate të vogla, quhen të gjitha mëkatet përveç mëkateve të mëdha, që:

a. nuk dënohen me masa konkrete ndëshkimore në dynja;

b. nuk ka ardhur për to kërcënim hyjnor i veçantë;

c. dëmi i tyre nuk është i shumtë.

Këto mëkate konsiderohen të vogla me kushtin që personi të mos ngulmojë në to duke i kryer ato në vazhdimësi. Të tilla janë mëkatet si: shikimi i haramit, braktisja e muslimanit për më shumë se tre ditë pa arsye, qëndrimi në shoqërinë e njerëzve të shthurur, grindjet e shumta, heshtja kur dikush bën thashetheme, nxjerrja e sekreteve, mospërpikëria në takime, fanatizmi, lajkatimi (për interesa dynjaje) etj.

Shlyerja e mëkateve të mëdha dhe të vogla

a. Mëkatet e mëdha shlyhen (falen) përmes pendimit para grahmës së vdekjes, i cili duhet të jetë i sigurtë vetëm për hir të Allahut dhe duhet të përmbushë kushtet në vijim:

(1) pranimi i mëkatit dhe keqardhja (pendesa) për kryerjen e tij;

(2) shkulja (largimi) nga ky mëkat;

(3) vendimi për të mos iu kthyer kurrë më këtij mëkati;

(4) në rastin kur mëkati i madh është bërë në dëm të një njeriu, duhet që atij t'i kthehet haku (e drejta) e tij apo t'i merret hallallëku.

b. Mëkatet e vogla shlyhen dhe falen gjithashtu me pendimin e sipërpërmendur, por krahas kësaj ato falen edhe me shlyerësit si namazet e obligueshme dhe ai i xhumasë, agjërimi i Ramazanit, haxhi, veprat e mira që kryhen në mënyrë të përpiktë dhe sistematike etj.

- Bazuar në ca u cek, nuk mund të thuhet në mënyrë kategorike se muslimanja që e ka lënë hixhabin dhe nuk është angazhuar me të, do të futet në zjarr, por duhet ditur se e tilla e meriton ndëshkimin e Allahut të Madhëruar, pasi ajo ka lënë pas dore urdhrin obligativ madhor të hixhabit, me të cilin Allahu e ka urdhëruar. Por përfundimin e saj të përcaktuar në botën tjetër e di vetëm Allahu i Madhëruar, kurse neve nuk na takon të flasim lidhur me ato gjëra për të cilat nuk kemi dijeni, në konkretizim të thënies së Allahut të Madhëruar: **“Mos shko pas diçkaje për të cilën nuk ke dijeni. Vërtet, dëgjimi, shikimi dhe zemra, të gjithë këta do të merren në përgjegjësi.”**⁹³

---

⁹³ - Kuran, El-Isra: 36.

Së dyti: Thyerja e barrierave të veshjes së hixhabit

Çfarë nuk bëhet plotësisht, duhet të bëhet përafërsisht

Sigurisht që femra muslimane e di mirë se krahas veshjes së trupit të saj fizik, gjendet edhe një veshje tjetër që Allahu i Madhëruar e ka quajtur “veshja e përlësisë para Allahut”, dhe nëse kjo e fundit do ta veshë hijshëm si dhe sa duhet zemrën e femrës muslimane, atëherë me lejen e Allahut, do përballohen edhe sfidat e veshjes së jashtme të femrës, në zbatim të urdhrit të Allahut të Madhëruar, me pëlqim dhe duke qenë e bindur se në këtë urdhër gjendet mirësia e saj e përdybotshme...

Muslimanja që është sprovuar me mosveshjen e hixhabit duhet ta pranojë pa mëdyshje faktin se ajo ka lënë pa kryer një obligim madhështor prej urdhrave hyjnorë dhe duhet t'i lutet Allahut të Madhëruar që ta mbarësojë sa më shpejt që të veshë hixhabin me vullnetin e saj, para se të vijë momenti kur ajo do të vishet me qefina pa vullnetin e saj, moment i cili mund ta befasojë njeriun në çdo kohë...

Por edhe nëse muslimanja gabon dhe nuk e vesh hixhabin ndikuar nga presioni i frymës jofetare që e rrethon, ajo duhet që në rrugë e sipër për të finalizuar obligimin e veshjes së hixhabit, t'i përmbahet me rigorozitet veshjes serioze dhe modeste që shfaq dukshëm dinjitetin, modestinë dhe identitetin e saj fetar, si p.sh. të mbajë një shall për fyti; t'i mbledhë dhe mbulojë flokët ose së paku shumicën e tyre me kapuç, shall a shirit; të vishet me rroba të gjera, modeste, të errëta dhe jo të tejdukshme deri në fund të këmbëve etj., sipas parimit “çfarë nuk bëhet plotësisht, duhet të bëhet përafërsisht”.

Gjithashtu muslimanja duhet të përpiqet pareshtur që të mos asimilohet në shoqërinë jofetare ku jeton e të humbasë gjënë më të shtrenjtë që ka, identitetin e saj islam, rruga e humbjes së të cilit fillon zakonisht duke u dobësuar para presioneve të shoqërisë jofetare dhe bërë lëshime në disa parime dhe bindje islame, për t'u zgjeruar më tej plasaritja në pasoja të palavdërueshme dhe tepër të vështira për t'u riparuar...

Strategjia e kapërcimit të barrierës së mosveshjes së hixhabit nga turpi prej opinionit

Një strategji që i këshillojmë motrat tona muslimane ta zbatojnë për të dalë të suksesshme në testin e rëndësishëm të veshjes së hixhabit, është që për të shmangur problemin e turpit prej opinionit, të zbatohen hapat efikase në vijim që afrojnë shumë tek hapi final i veshjes së hixhabit (mbulesës fetare të gruas muslimane):

Hapi i parë: ta blejë hixhabin me qëllimin në zemër se do ta veshë së shpejti, të falet me të në namazet ditore, ta veshë hixhabin kur të jetë vetëm dhe ta shikojë veten me të në pasqyrë sa më shpesh, duke e menduar veten se po ecë me të në rrugë dhe duke menduar gjithashtu kënaqësinë e Zotit të saj me të. Po kështu ta

veshë atë sa herë që të jetë në ambiente të mbyllura me motra muslimane ose me persona që e përkrahin në këtë nismë të saj...

Hapi i dytë: në zonën e trupit nga këmbët e deri tek fyti të vishet me një veshje serioze që e mbërthen trupin bollshëm deri lart tek fyti i saj, si për shembull: kostum fund-xhaketë ose fund-bluzë (ose ngjashëm), që duhet të plotësojnë kriteret islame...

Hapi i tretë: për zonën e mbetur të kokës, si fillim të vendoset gjatë gjithë dimrit dhe vjeshtës një kapuç; ndërsa verës ndonjë kapele apo ngjashëm...

Hapi i katërt: kur të kalojë disa muaj në këtë gjendje, të shkojë për pushime apo vizitë në një vend ku nuk e njohin apo e përkrahin në nismën e saj të veshjes së hixhabit, ku të qëndrojë gjatë gjithë kohës, nga momenti i daljes prej shtëpisë e deri sa të kthehet e veshur me veshjen e kompletuar islame. Në kthim t'i lutet Allahut pa ndarë që t'i japë qëndresë në zbatimin me sukses të këtij urdhri solemn hyjnor.

Ndoshta këto hapa do të jenë të qëlluara dhe motra muslimane ka për ta parë se me lejen e Allahut shumë shpejtë do të jetë si shumë e shumë motra të tjera përçark saj, të cilat falë besimit të tyre jo vetëm që nuk e kanë problem dhe shqetësim veshjen e hixhabit, por përkundrazi e kanë atë burim krenarie...

Së treti: Dy pyetje të shpeshta në kontekstin e hixhabit

Qëndrimi i bashkëshortit musliman ndaj bashkëshortes që s'e vesh hixhabin

Dijetarët muslimanë theksojnë se burri musliman nuk e ka për gjynah që të bëj durim me gruan e tij që s'e ka vendosur akoma hixhabin (mbulesën fetare të gruas) dhe mos të mendoj për t'u divorcuar prej saj, përderisa ai rend dhe sheh se ka vend për përpjekje të reja drejt bindjes së gruas së tij për ta veshur hixhabin (mbulesën).

Po kështu një gjë që duhet ditur është se edhe motra e nderuar që përpiqet dhe i djeg në zemër qëndresa pa hixhab (veshjen/mbulesën fetare të gruas), me siguri që nuk është e ngarkuar njëjtë me gjynah sikurse motra muslimane që është adoptuar me jetën pa hixhab dhe as që e ka në rend të ditës çështjen e veshjes së hixhabit...

Vlefshmëria e namazit të mosveshëses së hixhabit

Dijetarët tanë të afirmuar theksojnë faktin e sigurt se gruaja që në jetën publike nuk e vesh hixhabin në përputhje me normat fetare islame, me siguri që ka rënë në një mëkat të madh. Gjithsesi ata thonë se sa më sipër nuk është prej kushteve të namazit apo agjërimit, prandaj nëse gruaja muslimane që falet dhe agjëron ka bindjen se hixhabi (veshja fetare e gruas) është obligim hyjnor, atëherë namazi dhe agjërimi i saj është i saktë (i vlefshëm), edhe nëse ajo ende s'e ka veshur hixhabin në jetën publike...

Pra nëse ajo e kryen namazin dhe agjërimin e saj duke plotësuar me rigozitet kushtet dhe obligimet përkatëse të këtyre adhurimeve, namazi dhe agjërimi i saj konsiderohen të rregullta. Për më tepër shpresohet që namazi dhe agjërimi i saj i përkushtuar, të bëhen shkak për angazhimin e saj edhe me obligimin hyjnor të veshjes së hixhabit (mbulesës fetare të gruas)...

Porse, femra muslimane që ende nuk e ka veshur hixhabin, duhet ta konsiderojë këtë gjendje të saj si tregues të dobësisë dhe deficitit (mangësisë) në besim, prandaj ajo duhet të nxitojë sa më shpejt që të pendohet dhe ta veshë hixhabin...

Allahu e di më mirë.

Ju ftojme ta shpërndani këtë postim, që të përhapet dobia e tij dhe së bashku të marrim shpërblimin e publikuesit të fjalës së mirë.

Referencat:

Shënim: Si referencë qendrore ka shërbyer libri “El-Hixhab Sheriatullahi fil Islam, uel Jehudije uen Nasranije/Hixhabi është ligji i Allahut në Islam, Hebraizëm dhe Krishterizëm”, me autor Sami Amiri dhe materialet që janë shfrytëzuar nga portalet islame: “islamweb.net”, “islamqa.info”, “islamway.net”, “saaid.net”, “shamela.ws” etj.

Referenca fetare islame:

Kurani i Madhërisëm dhe kuptimet e tij në gjuhën shqipe,
Prof. Hasan I. Nahi, botimi i AIITC-së
El-Bukhari, Sahihul Bukhari
Muslim, Sahihu Muslim
Ahmed, Mesnedu Imami Ahmed
Daja, El-Mukhtara
Ebu Daud, Sunenu Ebi Daud
Ed-Darimi, Sunenu Ed-Darimi
Edh-Dhehebi, El-Mijzan
El-Bejhaki, Es-Sunen El-Kubra
El-Hakim, El-Mustedrak Ale Es-Sahihejni
El-Xheziri, El-Fikhu ale El-Medhahib El-Erbea
En-Nesai, Sunenu En-Nesai
Et-Tabarani, El-Muaxhemu El-Kebir
Et-Tirmidhi, Sunenu Et-Tirmidhi
Ibn Haxher, Et-Telkhis
Ibn Haxher, Fet’hu El-Bari
Ibn Hazëm, Maratibu El-Ixhma
Ibn Maxhe, Sunenu Ibn Maxhe,
Albani, Sahihu El-Xhamia
Muhamed Shemsulhak El-Adhimabadi, Aunu El-Meabudi
Ali Shehata, Heather El Khiyari
Abduluehab El-Mesiri, El-Almanije Tahte El-Mixhhar
Ragib Es-Sirxhani, Er-Rahmetu fi Hajati Er-Resul
Sami Amiri, El-Hixhab Sheriatullahi fi El-Islam, ue El-Jehudije ue
En-Nasranije

Referenca të tjera:

A. Rousselle, ‘Body Politics in Ancient Rome
Alvin J. Schmidt, Veiled and Silenced
Andrea Dworkin, Our Blood
Catechism of the Catholic Church
Charles Bigg, The Origins of Christianity
Charles Hodge, Commentary on the First Epistle to the Corinthians
Clara M. Henning, Cannon Law and the Battle of the Sexes
Dio Chrysostom, Discourse

Donald B. Kraybill, The riddle of the Amish Culture
Dr. Leila Leah Bronner, From veil to wig: Jewish women's hair covering
Encyclopædia Britannica. 2008.
Frederiko Mayer, New World.
G. Ellinson, Women and Mitzvot: The Modest Way
Hippolytus, On the Apostolic Tradition
John Duncan Martin Derrett, Studies in the New Testament
Joyce E. Salisbury, Church Fathers, Independent Virgins
Menachaem M. Brayer, The Jewish Woman in Rabbinic Literature
R. Menahem b. Benjamin Recanati, Sefer Recanati
Saint Alphonso Liguori, True Spouse of Jesus Christ
Tertullian, 'the Instructor,' in The Ante-Nicene Fathers
The Ante-Nicene Fathers
The Homilies of St. John Chrysostom, Archbishop of Constantinople
The Oxford Dictionary of the Jewish Religion

Portalet:

<http://islamway.net>
<http://islamweb.net>
<http://islamqa.info>
<http://nabulsi.com>
<http://saaaid.net>
<http://shamela.ws>
<http://soundvision.com>
<http://yvonneridley.org>
<http://library.eb.com>
<http://dol.gov>

Prezantim i shkurtër me autorin:

Altin Torba, i lindur më 09.07.1975 në Bulqizë, pasi përfundoi Shkollën e Mesme të Përgjithshme Bulqizë (1987-1991), kreu 2 vjet studime në Institutin Teologjik Islam “Ebu Hanife”, Bulqizë (1992-1994). Më pas u diplomua në profilin e “Teologjisë Islame” në Universitetin “El-Iman” në Sana të Jemenit (1995-2000). Pak vite më vonë, ai u diplomua në profilin e “Edukatës Qytetare” në Fakultetin e Shkencave Sociale, në Universitetin Aleksandër Xhuvani të Elbasanit (2004-2008). Në periudhën (2011-2013) ka pasur një angazhim radiofonik të karakterit fetar dhe social në Radio Kontakt, ku ka drejtuar emisione të formatit fetar dhe social. Njeh në nivelin “shumë mirë” arabishten. Ai ka punuar kryesisht në fushën e thirrjes islame si mësues i teologjisë dhe ligjërues në xhami, në Shqipëri dhe jashtë saj. Gjithashtu, ai ka një qasje të ngushtë me literaturën islame në lëmin e përpilimit, sidomos në atë të përkthimit. Në këtë kuadër ai është autor i një sërë përpilimesh të përkthyer, por edhe autoriale të botuara në një sërë revistash si: “Drita Islame”, “Familja”, “Etika”, “Vepra” etj. Sa i përket lëmit të përkthimit, ai është autor i një vargu përkthimesh fillimisht për faqen elektronike “Ikra” dhe më pas për një kohë relativisht të gjatë për faqen “Ardhmëriaonline” dhe “ProfetiMuhamed.info”, ndërsa në fushën e botimit të librit islam është angazhuar si përkthyes për një sërë librash të botuar nga disa shtëpi botuese sikurse: “Nektari”, “Furkan ISM”, “Mesazhi” etj. Po kështu ai është përgjegjës për faqen e facebookut “Jeta e Vërtetë – Pyetje-Përgjigje Fetare Islame” dhe portalin me përmbajtje fetare islame “<http://jetaever8.de/> Jeta e Vërtetë”. Që nga viti 2011-të ai shërben si imam në qytetin Siegen të Gjermanisë, në Xhaminë Ikre të Bashkësisë Islame Shqiptare të diasporës muslimane shqiptare të kësaj krahine.

Allahu i shpërbleftë të gjitha ata që i luten Zotit për mbarësi dhe lumturi familjare të përdybotshme për autorin e këtij përpilimi dhe mbarë muslimanët!